

TEUBNER'S SCHÜLERAUSGABEN

HOMERS ILIAS

TEXT

I. BAND: BUCH 1—13

A. gr. a.
1020
Romer

TEUBNER'S SCHÜLERAusGABEN

GRIECH. U. LATEIN. SCHRIFTSTELLER.

Die 'Schülerausgaben' verfolgen das Ziel, die Lektüre der Klassiker so zu fördern, daß auch bei der vorgeschriebenen beschränkteren Stundenzahl der Zweck ihres Betriebes voll erreicht wird.

Demgemäß entlasten sie einerseits den Schüler von einem guten Teil der mechanischen Arbeit, um den wünschenswerten Umfang der Lektüre nicht zu schmälern. Andererseits vertiefen sie seine Arbeit, indem sie den Aufbau und Inhalt der Schriftwerke nachdrücklich betonen.

Außerdem stellen sie die Lektüre in den Mittelpunkt des altsprachlichen Unterrichts, indem sie die sprachliche und sachliche Belehrung aus der Klassenlektüre ableiten und um sie gruppieren. Ferner streben sie nach einem stufenmäßigen Aufbau der Lektüre, indem sie die Erklärung des Klassenautors lediglich durch die vorausgegangene Lektüre unterstützen und alles neben und über dem Klassenziel liegende Beiwerk vermeiden.

Dieses Ziel zu erreichen suchen die 'Schülerausgaben' durch folgende Einrichtung:

1) Die Texte der meistgelesenen Schriften werden zwar unter sorgfältiger Berücksichtigung der philologischen Kritik, aber unter Vermeidung aller kritischen Zeichen dem Auge und der Fassungskraft des Schülers durch Lesestützen, reichliche Gliederung und Andeutungen des Inhalts näher gebracht. Die Lesehilfen treten in methodischer Weise mit den aufsteigenden Klassen allmählich zurück.

Die Texte werden durch Karten und Pläne illustriert. Ferner werden ihnen nicht zu magere Namenverzeichnisse und, wo es zweckmäßig erscheint, Zeit- tafeln und ähnliche Orientierungshilfen beigegeben.

Zu allen Texten werden

2) fortlaufende Kommentare erscheinen, welche die häusliche Vorbereitung des Schülers so weit erleichtern sollen, daß er den Schriftsteller in leidliches Deutsch übertragen kann.

Die Kommentare enthalten deshalb in erster Linie Winke zur Bewältigung der sprachlichen Schwierigkeiten. Der Grundsatz der Assoziation und Gruppenbildung herrscht vor der Einzelerklärung, die den Schüler nicht zur Freude am geistigen Besitz kommen läßt. Die grammatische Erklärung tritt auf den unteren Stufen bewusst hervor, um auf den oberen desto bestimmter zurücktreten zu können und den Unterricht vor der Abirrung ins grammatische Gebiet zu schützen.

Neben den Kommentaren erscheinen zu den einzelnen Autoren

3) Hilfshefte. Sie haben vor allem die Aufgabe, den Schüler mit der Zeit und Person des Schriftstellers, sowie mit der Eigenart und dem Inhalt des betreffenden Werkes bekannt zu machen. Sie dienen also besonders zur Einprägung der sogenannten Realien, als Leitfaden zur Wiederholung der in der Klasse besprochenen Details, aber auch als Hilfsmittel zur Vertiefung der Lektüre überhaupt und werden darum auch neben anderen Texten mit Erfolg zu verwenden sein.

Durch eine sorgfältige, geordnete Auswahl von Abbildungen zur Veranschaulichung des antiken Lebens und der antiken Kunst wollen sie das Verständnis der Lektüre und die Freude an ihr vermehren.

 Texte, Kommentare und Hilfshefte sind gesondert zu beziehen, Kommentare und Hilfshefte aber als 'Erklärungen' auch zusammengebunden käuflich. Alle Abteilungen werden dauerhaft und geschmackvoll gebunden abgegeben. Auf die Ausstattung ist die denkbar größte Sorgfalt verwandt.

B. G. TEUBNER'S SCHÜLERAusGABEN
GRIECHISCHER UND LATEINISCHER SCHRIFTSTELLER.

DIE
GEDICHTE HOMERS.

ZWEITER TEIL: DIE ILIAS.

BEARBEITET

VON

PROFESSOR DR. OSKAR HENKE,

DIREKTOR DES GYMNASIUMS IN BREMEN.

TEXT.

ERSTER BAND: BUCH 1—13.

MIT 3 KARTEN.

PZIG,

G VON B. G. TEUBNER.

896.

<36700015880018

<36700015880018

Bayer. Staatsbibliothek

ALLE RECHTE,
EINSCHLIESSLICH DES ÜBERSETZUNGSRECHTS, VORBEHALTEN.

Vorwort.

Die vorliegende, für Schüler bestimmte Ausgabe der Ilias ist nach denselben Gesichtspunkten bearbeitet, wie die im Jahre 1894 erschienene Ausgabe der Odyssee, weshalb ich auf die Vorrede zu derselben verweise.

Hier sei nur bemerkt, daß das XIII. Buch, welches lediglich das in Buch XIV enthaltene, zur ursprünglichen Achilleïs gehörende, hemmende Moment in abweichender Art wiederholt, im Text als Atethese gegeben ist. Da aber diese Märe von einem begabten Dichter herrührt und manche Schönheiten, besonders herrliche Gleichnisse, bietet, deshalb auch nicht selten ganz oder zum Teil gelesen wird, so wird es im Kommentar gleich den übrigen Büchern behandelt werden.

Von der Karte auf Tafel III bemerke ich, daß sie ohne jede Bezugnahme auf die Untersuchungen der großen Forscher (Lechevalier, Forchhammer, Schliemann u. a.) lediglich die Angaben der Ilias, wie ich sie nach sorgsamer Prüfung auffassen zu müssen meine, wiedergiebt. Der Schüler soll, so gut es eben an der Hand des Textes möglich ist, in die Anschauung, welche der Dichter von der Troas gehabt hat, eingeführt werden. Ihn mit den

noch keineswegs völlig geklärten schwierigen Streitfragen über die Topographie der troischen Ebene bekannt zu machen, würde über den Rahmen dessen, was die Schule bieten kann und darf, weit hinausgehen.

Bremen, am 31. Oktober 1895.

Prof. Dr. Henke.

Die Ilias.

1. Teil. Einleitung und Erregungspunkt. Buch I.
1.—21. Tag.

Erstes Buch.

Ἰλιάδος Α.

1.—21. Tag. *Λοιμός. Μῆνις.*

I. Einleitung. 1.—9. Tag. Chryses. Die Pest. 1—52.

1. Anrufung der Muse. 1—7.

Anrufen
der Muse.

*Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἶωνοῖσί τε δαῖτα — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή — 5
ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεϊδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.*

2. 1. Tag. Agamemnon beleidigt den Chryses. 8—42.

*Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρυσήν ἠτίμασεν ἄρητῆρα
Ἄτρεϊδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν*

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοῦς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·

„Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
 ἄζόμενοι Διὸς υἱόν, ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. 25

„μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.“

ὧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἤρᾱθ' ὁ γεραιὸς 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Δητῷ·

„κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἢδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

3. 2.—9. Tag. Apollon sendet die Pest. 43—52.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦιε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπενκὲς ἐφιεῖς
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

II. Erregungspunkt. 10.—21. Tag. Der Streit. Thetis. 53—611.

1. 10. Tag. Die Versammlung. Chryseis. Briseis. 53—476.

A. Agamemnon und Achilleus im Streit. 53—303.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα Θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερχεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

„Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας δῖω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν —
 ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης, 65
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“

ἦτοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἀνακτος· 75
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοῖοι
 ἧ μὲν μοι πρόφρων ἐπείσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἧ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι τοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σώσεις.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

„θαρσήσας μάλα εἶπε θεοπρόπιον, ὅτι οἶσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν' Ἀγαμέμνονα εἵπῃς, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.“

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠΰδα μάντις ἀμύμων·

„οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, δν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἦδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,

πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἔς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.“ 100

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· 105

„μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἔσθλόν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας.
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
ὥς δὴ τοῦδ' ἐνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλὰ' ἀποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, — ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἐθὲν ἐστὶ χερείων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“ 120

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί πού ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά,
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἶ' κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἑξαλαπάξαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἄγα- 130
μέμνων·

„μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
ῥῆσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται —
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
ἢ τεδὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
ἄξω ἐλὼν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
ἢ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν ἐκἄεργον ἱλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

„ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἱφί μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοί εἰσιν·
οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155

καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἧ μάλα πολλὰ μεταξὺ,
 οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν·
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 175
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πολέμοι τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τήν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῆς, 185

ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“

ὥς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἣ ὃ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 195
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῇ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
οἷω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα
δ' ἔγνω

Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτ' αὖτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἣ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
ἥς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.“ 205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ' κε πίθῃαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210
ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὥς ἔσεται περ.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο πείθεο δ' ἡμῖν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς 215
Ἀχιλλεύς·

Gehorsam
findet
Erhörung.

„χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γάρ ἄμεινον·
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“
ἥ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθυσεν 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκειν
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·

„οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
ἥ πολὺν λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ
ὄζους

φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθηλήσει — περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν νῖες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται — ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἥ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται νῖας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο

θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250

ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδὲ γέγοντο

ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσεν.

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.

ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255

ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,

εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,

οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦέ περ ὑμῖν 260

ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.

οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,

οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον. 264

κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· 266

κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,

φηρσὶν ὀρεσκῶοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γάρ αὐτοί· 270

καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις

Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

265

τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν.
μήτε σὺ, Πηλείδῃ, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῇ
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἐμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἄτρεϊδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἄγα- 285
μέμνων·

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνει, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290
τούνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;“

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε. 295
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 297
χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

σήμαιν'. οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω. 296

τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.“

B. Odysseus führt Chryseis fort. 304—317.

ὣς τὼ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἰσας
 ἦιε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον 310
 εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

C. Achilleus verliert Briseis. Gespräch mit Thetis.
 318—427.

ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγα-
 μέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τὼ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράποντε·
 „ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.“ 325

ὥς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἐκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τὼ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσσον ἵτ'· οὐ τί μοι ὑμῖνες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὁ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὖτε 340
 χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἧ γὰρ ὁ γ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τί οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοίατ' Ἀχαιοί.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας
 Ἀχαιῶν,

ἧ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς
 θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

„μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὀφέλλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίσσαι
 Ζεὺς ὑπιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

ἧ γάρ μ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἄλός ἡνύτ' ὁμίχλη,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

„οἷσθα· τί ἦτοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365
ὥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θυγάτρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο

πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι.
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
ἔς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι. 390

τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.

ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος.
ἐλθοῦς' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
ἢ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ. 395

πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεὶ Κρονίῳ

οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400

ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
ᾧχ' ἐκατόγχειρον καλέσας' ἔς μακρὸν Ὀλυμπον,

ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.
ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων. 405

τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.

τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἶ' κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,

τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410

γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

„ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθεται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἶω,“

D. Chryseis wird ihrem Vater übergeben. Sühnopfer.
 428—476.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τήν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἔρετμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τήν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·

„ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
μέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβω θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
δέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ 445

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 450

„κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσὴν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγχχνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470

νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

2. 11. Tag. Odysseus kehrt zurück. 477—492.

ἥμος ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρον ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἥ δ' ἔθθεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
διογενῆς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτήν τε πτόλεμόν τε.

3. 21. Tag. Zeus und Thetis. Das Göttermahl. 493—611.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' 495
ἔφρετμέων

παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἥ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.

εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λίσσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
ἔπλετ'· ἄτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.“ 510

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὖτις·

„νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὅφρ' ἔν εἰδῶ, 515
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.

ἦ δὲ καὶ αὕτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω,“

Phidias.

ἧ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 ἄμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθείαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

„τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο 540
 βουλὰς;

αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅττι νοήσης.“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

„Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
 ἀλλ' ὅν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείραιο μηδὲ μετὰλλα.“ 550

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τὰ φράζεις, ἅσ' ἐθέλησθα·
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπη 555
 ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·

ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλῆα
τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθῃσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν
Ὀλύμπῳ,

ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ᾤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες· 570
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ.

„ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δί, ὅφρα μὴ αὖτε
νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραάξῃ.
εἰ' περ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
ἐξ ἐδέων στυφελίξαι — ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585

„τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν· ἀργαλέος γάρ 'Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590

ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπείοιο.

πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Δήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη, 595

μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν

οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης,

οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,

Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

ἥχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν,

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,

ἐνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610

ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

2. Teil. Die steigende Handlung. Buch II—VIII.

22.—25. Tag.

I. Die erste Schlacht. 22. Tag. Buch II—VII, 380.

Zweites Buch.

Ἰλιάδος Β.

22. Tag. Ὀνειρος. Διάπειρα. Κατάλογος νεῶν.

1. Zeus sendet Agamemnon den Traum. 1—47.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὀνειρον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„βάσκ' ἴθι, οὔτε Ὀνειρε, θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ἔ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.“ 15

ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον
ἄκουσεν·

καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος·

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὲ ἔοικώς 20

Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τιτ' Ἀγαμέμνων·

τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·

„εὔδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·

Meister muß
sich immer
plagen.

οὐ γὰρ παννύχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,

ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

ὅς σευ ἄνευθεν ἔων μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρει.

Θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς

πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30

ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθῃ

αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.“

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ 35

τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.

φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,

νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·

θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε

Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40

ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή.

ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα

καλὸν, νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

2. Die βουλή der Fürsten. 48—83.

Ἦὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπον
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

βουλήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶξε γερόντων
Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλויγενέος βασιλῆος.
τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· 55

„κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐφύκειν.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔϋδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60

οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει·

θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἥ θέμις ἐστίν,

καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ 75

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν Ὀνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν, 80
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφίζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.“

3. Die ἀγορά des Heeres. 84—393.

A. Agamemnons Anschlag mißslingt. 84—154.

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεστήσαν πεῖθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

1. Gleichnis.
 Die Bienen-
 schwärme.

ἥντε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἶ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήχεται, αἶ δέ τε ἐνθα· 90
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡiónος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήειν
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννέα δέ σφρας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεῖφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρον Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεΐη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, 119
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῳῆς μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἐνείσιν,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι, 116
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἢ δ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται. 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὖτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἵπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.

2. Gleichnis.
 Das wogende
 Meer.

κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο· τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 ὦρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.

3. Gleichnis.
 Die wallende
 Saat.

ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεργθε κονίη 150
 ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

B. Odysseus stellt die Ordnung wieder her. 155—210.

Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιεν 160

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“ 165

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα,
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἔστεῳτ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες;
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“

ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὃς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

„δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190

ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυνε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195

θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.“

ὃν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφρεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

„δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἷ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.

Einer sei
König.

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.“ 205

4. Gleichnis.
Das Brausen
der
Brandung.

ὥς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε 207
 αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

C. Odysseus bestraft den Thersites. 211—277.

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας,
 Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὅτι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
 ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμῳ
 κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.“ 206

φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆι. 220
 τὼ γὰρ νεικείεσκε. τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὄξεα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·

„Ἄτρεΐδη, τέο δὴ αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλάι δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νῆος ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἔτι γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔοικεν
 ἄρχον ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται,
 ἢ ῥά τί οἱ χήμεῖς προσαμύνομεν ἢ καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἢ γὰρ ἂν, Ἄτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“

ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245

„Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειρότερον βροτὸν ἄλλον

ἔμμεναι, ὅσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ νόστον τε φυλάσσοις. 251
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 257
 εἴ κ' ἔτι -σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφρήσω
 πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.“

ὥς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ 265
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἔζετο τάρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν· 270
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ἣ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.“

οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, 252
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.

D. Beschlufs, den Kampf fortzusetzen. 278—393.

Ὡς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος
Ὀδυσσεύς

ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν, 280

ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίητο βουλήν.

ὁ σφιν ἔνφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285

οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι

χειμέρια εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·

ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295

ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ

αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.

τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν,

ἢ ἔτεδὸν Κάλχας μαντεύεται ἧε καὶ οὐκί. 300

εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·

χθιζά τε καὶ πρωίζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·

ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305

ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἤκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαΐξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὃς περ ἔφηνεν·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 ἔτιπ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὀπιτέλεστον, ὃο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν·
 κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν·
 ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον — ἀμφὶ
 δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —

μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεύς θείοιο. 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆια ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσίου τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 340
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' — ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν —
 πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι, εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 φημὶ γάρ οὔν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρίν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,

γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν, 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γάρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ', ἥ καὶ Θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγα-
 μέμνων·

„ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν. 370
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόν,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γάρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῳσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεϊται φυγέειν κύνας ἦδ' οἰωνούς.“

4. Opfer. Das Heer in Schlachtordnung. 394—483.

5. Gleichnis.
Die
Brandung
am felsigen
Ufer.

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον, ὥς ὅτε κύμα
ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
προβλήτῃ σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.

ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὥς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410

τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρὶν με κατὰ προηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, προῆσαι δὲ πυρὸς δηρίοιο θύρετρα, 415

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
προηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράεινε Κρονίων,
ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίσστον ὄφελλεν. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀῆ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

„Ἄτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.“ 440

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
 μέμνων·

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγῆραον ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστω

καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

6. Gleichnis.
Der
Waldbrand.

ἤνυτε πῦρ αἰδήλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὕρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

7. Gleichnis.
Die Vogel-
schwärme.

τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
ὥς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.

8. Gleichnis.
Die Früh-
lingsblüten.

ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

9. Gleichnis.
Die Fliegen-
schwärme

ἤνυτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν 470
ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

10. Gleichnis.
Die Ziegen-
hirten.

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἐνθα καὶ ἐνθα
ὕσμινηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

11. Gleichnis.
Der
Leitstier.

ἤνυτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·

τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

5. Die Streitkräfte. 484—877.

A. Griechen. 484—785.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ'
ἔχουσαι —

ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν —
οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἴητος ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὐτρησὶν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, 505
Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
Νισάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρηος,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεῖδαο,
παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κριῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον.
οἳ τε Αἰλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας —
μείων, οὐ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας — 528
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρὸν τε 531
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειαὺς ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαρόκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης. 535

οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν

ἀλλὰ πολὺν μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθήρηξ, 529
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·

Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἄρηος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν.

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545

οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
δήμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε, Διὸς θυγάτηρ — τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα —
κὰδ' δ' ἐν Ἀθήνης εἷσεν, ἐῷ ἐνὶ πίωνι νηῷ.
ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνειοῖς ἰλάονται 550
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας —
Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν — 555
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. 557

οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, 559
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
Τροίζην' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

στήσε δ' ἄγων, ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες. 558

συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
ἄφνειόν τε Κόρινθον εὐκτιμέναν τε Κλεωνάς, 570
Ὀρνείας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρείαν, 575
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώεσσαν
Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειαὶς ἐρατεινάς,
οἱ τ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ' ἔφαλον πολίεθρον,
οἱ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θούον, Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἐνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·

στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν. 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἴν' ἄνδρες ἀγχιμαχηταί,
 οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἥρχ' Ἀγκαίοιο πάρις, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γὰρ σφιν ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσσέλμους περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμήλειν.

οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινοσ ἐσχατόωσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
 υἱὲς δὲ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἥρχε κρατερὸς Διώνης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἥρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένης Αὐγηιάδαο ἀνακτος.

οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἅντα,

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεύς,
 ὃς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἡπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραια νέμοντο. 635

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μυτοπάροιοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἥδ' Πυλὴννιν
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἥς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Αἰνδὸν Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 δὲν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ' Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἤδη γηράσκοντα, Δικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἴωνοί τε βίης Ἡρακληείης·

αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
 τριχθα δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
 ἐκ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἰσας,
 Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱε δ' ὕω Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·
 οἱ τ' Ἄλον οἱ τ' Ἀλόπην οἱ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
 ἀλλ' οἱ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·

οὐ γὰρ ἔην, ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
 Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·

τῆς δ' γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντροῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν
 ἀρχόν·

ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρης,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 δπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἥρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 Ἀλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεΐαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἔν εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' ὁ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἀνακτος. 725

οὐδέ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀιλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῇι πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 740
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς —
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἥματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν —
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρης, 745

υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφρου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·

τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,

οἱ περὶ Δωδώνην δυσχέιμερον οἰκί' ἔθεντο, 750

οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,

ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖεῖ καλλίρροον ὕδωρ,

οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,

ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡύτ' ἔλαιον·

ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοιο υἱός,

οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760

τίς, τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,

αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,

τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,

ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἰσας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

ἄμφω Θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας·

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες

τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775

λωτὸν ἔρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

12. Gleichnis.
Das
Erdbeben.

οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

B. Troer. 786—877.

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες δμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
εἴσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
ὅς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος
δέγμενος, ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσὴλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

λίην γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
ἐρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.

Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὥδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·

τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει, 805
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.“

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν. 810

ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δῖ' Ἀφροδίτη, 820
Ιδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης
ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινόθωρηξ, 830
υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων 840
τῶν, οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἄρης,
υἷε δ' ὕω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
υἷος Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὃθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλῆζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὃθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὃθι περ Τρῶας κεραίζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος Θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῃνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην,

υῖε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
οἷ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίωνος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πολεμόνδ' ἔεν ἡῦτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

Drittes Buch.

Ἰλιάδος Γ΄.

22. Tag (Forts.). Ὅρκιοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

6. Der Vertrag. 1—313.

A. Vorbereitungen. 1—120.

13. Gleichnis.
Kraniche
und
Pygmaien.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
ἡῦτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

14. Gleichnis.
Der Nebel
im Gebirge.

εὖτ' οὔρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὁμίχλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες· 15
Τρῳσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος, αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῇτι. 20

15. Gleichnis.
Der Löwe
und seine
Beute.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρών ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
ὄφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείπην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

16. Gleichnis.
Der Wanderer
und die
Schlange.

ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὖτις καθ' ὁμίλον ἔδυσ Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτά,

αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
φάντες ἀριστηῖα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὖειδέ' ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μυγείης. 55
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
„Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ
αἶσαν —

17. Gleichnis.
Das Beil.

αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νόος ἐστίν —
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
νῦν αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 δππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 75

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τε γέγοντο
 ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 δππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

„κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 γῇ τε καὶ ἡλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀνφροτέροισι γένηται.“ 110

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπόμενοι παύσασθαι διζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ὃ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστρῳ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρνα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖῳ. 120

B. Die Mauerschau. 121—244.

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων δ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρης παλαμάων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

„δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα

ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,

οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαιται —

ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο·

τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ

ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων. 140

αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν

ὠρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,

οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,

Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιὰ πύλαι ἦσαν. 145

οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην

Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρης,

Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,

18. Gleichnis.
Die Cicaden.

εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,

γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαιμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150

ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην

δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·

τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,

ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155

Der Helene
Schönheit

„οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς

τοιγῶδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160

ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο
φωνῇ·

„δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε —
οὐ τί μοι αἰτία ἐσσί, θεοὶ νῦ μοι αἵτιοί εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν — 165

ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε.

ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῇ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

„αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
ὧς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅππότε δεῦρο
υἱεῖ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,

ἄμφοτερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῆρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ 180

ὧς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε·

„ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νῦ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέλυθον ἀμπελόεσσαν·

ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,

Alexander
der Große.

Versus rho-
palicus.

οἳ ῥα τότε ἑστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ 190

δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
„εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις
ὅδ' ἐστίν,

μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἐγὼ γε εἰσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
„οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.“

τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα·
„ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὥμους, 210
ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος,
οὐδ' ἀφαρματοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215

ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἑοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·
 τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός· 225
 „τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἦύς τε
 μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;“
 τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν·“
 ὥς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἴα
 ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

C. Abschluss des Vertrages. 245—313.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὠτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστά τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστά ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστά θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 275
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὔθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.“

ἣ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεί χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἦδ' εὐχοντο θεοῖς αἰγιγενέτησιν.

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 δππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια,
 ᾧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὥς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.“

ᾧς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 τοῖσι δέ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
 ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν δρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“
 ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄπορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

7. Der Kampf des Menelaos und Paris. 314—461.

A. Der Sieg des Menelaos. 314—368.

Ἑκτωρ δὲ, Πριάμοιο πάις, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅπποτερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὣδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὅπποτερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.“
 ὣς ἄρ' ἔφραν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 ἄψ δρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 ὣς δ' αὖτως Μενέλαος ἀρήμιος ἔντε' ἔδυνεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

„Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον

πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ'
αὐτῷ

τριχθαῖ τε καὶ τετραχθαῖ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Zeū πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
ἢ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.“

B. Aphrodite rettet den Paris. 369—447.

Ἡ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 370
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
καὶ νῦ κεν εἴρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτη,
ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἱφί κταμένοιο· 375
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χεὶρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήϊρες ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπασ' Ἀφροδίτη 380
ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ,
κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι.
αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανεν
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν.
χεὶρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ
ἦσκειν εἶρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
τῇ μιν ἐεισαμένην προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·

„δεῦρ' ἴθ', Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.“

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρυνεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'
 ὀνόμαζεν·

„δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
 ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων,
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι·
 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης. 405
 ἥσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀρίζυε καὶ ἐφύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη — 410
 κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.“

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτῃ·

„μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἐκπαγλα φίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.“

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,

βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῶ
σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἔκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα. 425

ἐνθα καθίζ' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·

„ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι
ἄνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηιφίλου Μενελάου 430

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.“

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνιπτε.
νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γάρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκά-
λυπεν,

οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἶρεϊ.“

ἡ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

C. Agamemnon fordert die Erfüllung des Vertrages.

448—461.

Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθ' ἐν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἔοικώς,
 εἴ ποὺ ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 455
 „κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι.
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου.
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Viertes Buch.

Ἰλιάδος Δ.

22. Tag (Forts.). Ὀρχίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
 ἐπιπώλησις.

8. Der Bruch des Vertrages. 1—219.

A. Die Götterversammlung beschließt Trojas
 Zerstörung. 1—72.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ἰδῆ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίῳις ἐπέεσσιν, παραβλήδην ἀγορεύων·

„δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι καὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεΐην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ 20
 πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρειν·
 Ἥρη γ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 „δαιμονίη, τί νῦ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὦμόν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 δππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεδύετο δαιτὸς εἴσης,
 λιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς·
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 „ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρουάγυια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω. 54
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον· 57
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἐνθεν, ὅθεν σοί,
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65

εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθ' ἐμὲ μετὰ Τρῶας καὶ 70
Ἀχαιοὺς,

πειρῇν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

B. Pandaros schieft auf Menelaos. 73—147.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
βῆ δ' ἐκατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

19. Gleichnis.
Das Meteor.

οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75

ἣ ναύτησι τέρας ἦ' ἐστρατῶ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·

τῷ εἰκυῖ' ἦ' ἵξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,

καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας 80

Τρῶας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθῃσιν
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

ὥς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἣ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.

εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε 90

ἔστεῳτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων

λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάω ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ' κεν ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήιον Ἀτρεὺς υἱόν,
 σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρονῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὖξοον ἱξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδευμένος ἐν προδοκῇσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκειν.
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον, ἀρήιον Ἀτρεὺς υἱόν. 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα περόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων.
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν οἰστόν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρονῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

Erklingen
des Bogens.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός 125
ὄξυβελής, καθ' ὁμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

20. Gleichnis.
Die Fliegen
abwehrende
Mutter.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγελείη,
ἥ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνω·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

21. Gleichnis.
Die Elfen-
beinmalerin.

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνῃ
Μηρονὶς ἦε Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἵππῃες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἄμφοτερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
τοῖοί τοι Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροῖ
εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

C. Agamemnons Fürsorge für Menelaos. 148—219.

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150
ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄπορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρεθαι.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

„φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἑταμνον, 155
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῳσὶ μάχεσθαι·
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἄρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

Gottes Müh-
len mahlen
langsam.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
ἐκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

Scipio Afri-
canus.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο, 165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
αἶ' κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·
κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιμεν
Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
‘αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“

τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσῃς λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερχεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἄγα-
 μέμνων·

„αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἥδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“

ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 „Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήιον Ἀτρεΐος υἱόν, 195
 ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
 ἑσπεῶν· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο Τρίκῃς ἐξ ἵπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἄγαμέμνων,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινεν·
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὁμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν
 Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210

βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήηρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζωστήηρα παναίολον ἦδ' ὑπένερχεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

9. Agamemnon mustert das Heer. 220—421.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
 οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
 καί ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·

Gott hast die Lüge. | οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γυῖπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄχομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.“

οὓς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

22. Gleichnis.
Die ermüde-
ten Hirsch-
kälber.

„Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθνηπότες ἤντε νεβροί,
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἔστᾱς, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθνηπότες οὐδὲ μάχεσθε.

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;“

ὥς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενεῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ εἵκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
αὐτίκα δ' Ἰδομενεῆα προσηύδα μελιχίοισιν·

„Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἡδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται· 260
εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαί εἶναι.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα· 265

„Ἄτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὠτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν

Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.“

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.

23. Gleichnis.
Der Hirt auf
der Wetter-
warte.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275

ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἥντε πίσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·

ρίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δήιον ἔς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες

κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶι μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·

αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἱφί μάχεσθαι,

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος 290

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένην τε.“

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ'
ἄλλους·

ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι

ἄμφι μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295

Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἵππῃας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,

πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακούς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγειν
σφοῦς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

„μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡγορήῃ πεποιθὼς
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε, 305
ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.“

ὥς ὁ γέρων ᾧτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς. 310
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ᾧ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἑρעυθαλίωνα κατέκταν.

Non omnia
possumus
omnes.

ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιν.“ 325

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·

αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν, οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
 πρῶτω γάρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῷ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

„Ἄτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.“ 355

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἃ τ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.“

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
ἑστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανῆιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδεί γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺν πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι.
ὥς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
οἳ ῥα τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης.
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντο ἰδὲ πρὸ δδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκληείης.
ἐνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς

τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἅψ ἅρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδесθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

„Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ.“ 410

τὸν δ' ἅρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
 μήδης·

„τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεδα θούριδος ἀλκῆς.“

ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν ἄνακτος 420
ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

10. Beginn der Schlacht. Einzelkämpfe. 422—V, 83.

24. Gleichnis.
Die heran-
rollenden
Wogen.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεὶ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·
ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πολεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν — 430
σιγῇ, δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

25. Gleichnis.
Die Schafe
in der
Hürde.

Τρῶες δ', ὥς τ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμακῦναι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435
ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυσ,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δειμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμανῦα, 440
Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

26. Gleichnis.
 Die zwei
 Winter-
 ströme.

ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἐντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένητο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων λεληημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή·
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάανθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὀχθησιν Σιμόεντος 475

γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν, ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὥς,
 ἣ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵπυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἣ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξεί δουρί· 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν
 ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων· 500
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃ· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

27. Gleichnis.
Die gefällte
Pappel.

Dumpfer
Fall.

χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505

Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,

ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσθησε δ' Ἀπόλλων

Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας·

„ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρις

Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510

χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς, ἠνκόμοιο

μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“

ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

ᾤρσε Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια, 515

ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν·

χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι

κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὼς ἀνδρῶν,

Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθειν· 520

ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς

ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν

κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,

θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,

Πείροος, οὗτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525

χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπесσύμενον βάλε δουρὶ

στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.

ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος

ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530

τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.

τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι

Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,

οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν

ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
 ὥς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι. 538

Fünftes Buch.

Ἰλιάδος E.

22. Tag (Forts.). Διομήδους ἀριστεία.

10. (Forts.) Beginn der Schlacht. Einzelkämpfe. 1—83.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

28. Gleichnis.
Der
Hundstern.

δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἡφαίστοιο. δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
 τὼ μὲν ἀφ' ἵππου, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὥρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών, 539
 ὅς τις ἔτ' ἀβλήτος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύνκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 προηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Φηγεύς δ'α πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Τυδείδης. τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
 Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἶδον υἷε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30
 „Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.“
 ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλίζωνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν. 41
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν 43

Rein dakty-
lischer Vers.

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ, 42

Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθειν·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ 45
 γνύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γάρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολία, ἥσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ. 56
 ἤριπε δὲ προηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 58

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἷ πασι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαρίζομένη πόσει ὦ.
 τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν

ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

57

βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
 ἀντικρὺς δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δήμῳ —
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἵματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

11. Heldenthaten des Diomedes. 84—909.

A. Kampf des Diomedes mit den Troern. 84—310.

a. Diomedes wird von Pandaros verwundet. 84—143.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἄν γνοίης, ποτέροισι μετεΐη, 85
 ἢ ἐ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

29. Gleichnis.
 Die Über-
 schwem-
 mung.

Θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἔοικώς
 χειμάρρῳ, ὃς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανόωσιν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἁλῶάων ἐριθηλέων 90

ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὧς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.

τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἅμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλλ' ἐπαῖσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς διστός,

ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

„ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ᾤρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὤκλ' ἀμάσσειεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππουν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήιον υἱόν·

„ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὅμοιο ἐρύσσης πικρὸν διστόν.“ 110

ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὤκλ' διαμπερές ἐξέρυσ' ὦμον·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη, 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηρίῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.“ 120

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἦκα 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ.“

ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

30. Gleichnis.
Der verwun-
dete Löwe.

καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
ὃν ῥά τε ποιμὴν ἄγρῳ ἐπ' εἰροπόκοις δίεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ σταθμούςς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140
αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

b. Diomedes lichtet die Reihen der Troer. 144—165.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνόον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
ἄμφω τηλυγέτω, ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

31. Gleichnis.
Der rauben-
de Löwe.

ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας; Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κᾶτα βοσκομενάων,
ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

c. Diomedes tötet Pandaros, verwundet Aineias. 166—310.

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδ'· 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες διστοὶ
καὶ κλέος; ὦ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφροσι πάντα εἶσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμους,
ὅς τούτου βέλος ὦκ' ἐκίχμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.

ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλοιο,
 καί μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Αἰδωνῇ προϊάψειν, 190
 ἔμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νῦ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἧ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἧ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν —
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν. 205
 τῷ δα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα 209
 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἤγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὄφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἐπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.“

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·

ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα, 206
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.

„μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἢ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

„Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶν ἵππων· 230
μᾶλλον ὕφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαῖξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶν ἵππων,
τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.“

ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἀνδρ' ὁρόω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ἔν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἔνυ εἰδώς, 245
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο

εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.“ 250
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
 μήδης·

„μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὕτως 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ' κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἀντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἧῶ τ' ἠέλιόν τε·
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τὼ δὲ δὴ Αἰνεία δῶκεν, μήστῳρι φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

„καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς διστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ' κε τύχωμι.“

ἧ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

„βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.“ 285

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„ἦμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶί γ' οἶω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.“

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῇ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας, μή πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἰσην, 300
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος·
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσιν·

θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔστη γνύξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν. 310

B. Kampf des Diomedes mit den Göttern. 311—909.

a. Diomedes verwundet Aphrodite. 311—430.

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἔδν φίλον υἷδν ἐχεύατο πήχρε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυπεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἣ μὲν ἔδν φίλον υἷδν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἷος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἶους ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, δν περὶ πάσης 325
 τιέν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεί χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων, ὃ τ' ἄναλκισ ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων, αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,

ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὐτάσε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἵθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάμβαλεν υἱόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἶκε, Διὸς θυγάτερ, πολέμου καὶ δηιοτήτος·
 ἧ οὐχ ἄλῃς, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἧ τέ σ' οἶω 350
 ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 ὣς ἔφαθ', ἥ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὁμίλου
 ἀχθομένην ὁδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἥμενον, ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ·
 ἥ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἦτεεν ἵππους·
 „φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ,
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“
 ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,

παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, 365
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνγεμος ὠκέα Ἴρις

λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη, 370

μητρὸς ἑῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραγιῶνων
 μασιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 „οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,

οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστιν.

οὐ γάρ ἐτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

πολλοὶ γάρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·

χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καί νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,

εἰ μὴ μητρουῆ, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 Ἑρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390

ἦδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ· δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος

δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν διστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

τλῆ δ' Αἰδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν διστόν, 395
 εὖτέ μιν ωὐτός ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος, αὐτὰρ διστὸς
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμακα πάσσω
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθρετ' αἷσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 || οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
 ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.“ 415
 ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι
 κεν εἴπω;
 ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιεῖσα
 Τρῳσὶν ἅμα σπένεσθαι, τοὺς νῦν ἐκπαγλα φίλησεν,

τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιάδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.“ 425

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·

„οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ σὺ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' ἼΑρη θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430

b. Diomedes weicht vor Apollon zurück. 431—453.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων, ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἄσπιδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·

„φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀν-
θρώπων.“

ὣς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο,

ἦτοι τὸν Αἰτῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε·

αὐτὰρ ὃ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

αὐτῷ τ' Αἰνεία ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον· 450

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήϊά τε περὸέντα.

c. Diomedes verwundet den Ares. 454—909.

α. Ares stellt das Gleichgewicht im Kampfe wieder her. 454—518.

Δὴ τότε θοῦρον ἼΑρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλ-
λων·

„ἸἈρες, ἸἈρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα, 455
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“

ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
Τρώας δὲ στίχας οὖλος ἸἈρης ὠτρυνε μετελθὼν
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ, ἡγήτορι Θρηκῶν.
υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·

„ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
ἔς τί ἔτι κτείνεσθαι ἔάσετε λαόν Ἀχαιοῖς; 465
ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐποιήτησι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σάώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.“

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470
ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον·

„Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἐννιμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·

τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι·
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής·
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.

τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσιν·
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ. 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.“

ὥς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντῃ 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.

32. Gleichnis.
 Die ver-
 wehte Spreu.

ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς
 ἀνδρῶν λιχμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκραιάινεν ἐφετμὰς

Φοίβου Απόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγειν
 Τρῶσιν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι·
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 "Ἀρης τε βροτολοιγὸς Ἴρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

β. Vor Ares und Hektor weichen die Achaier zurück. 519—702.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὥτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκᾶς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ἅς τε Κρονίων
 νηγεμῖης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα 525
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·

33. Gleichnis.
 Die Wolken
 bei
 Windstille.

Dulce et
 decorum est
 pro patria
 mori.

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ἥ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοις μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
ἄφνειός βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὖρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
τιμὴν Ἀτρείδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυπεν.

34. Gleichnis.
Die
zwei jungen
Löwen.

οἷω τῷ γελέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·
τοίῳ τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
καππεσέτην ἐλάττησιν ἑοικότες ὑψηλῇσιν. 560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.

τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

ἐνθα Πυλαιμένα ἐλέτην ἀτάλαντον ἼΑρηι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔστεῶτ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ξίφει ἤλασε κόρσην,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσιν,
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἑκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590
 αὐτοὺς

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἼΑρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
 ἥ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος,
 ἼΑρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθεν. 595
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

35. Gleichnis.
Der
Wanderer
am Flusse.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ·

600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφὶ μάχεσθαι.“

605

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

610

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς δ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήιος, ἀλλὰ ἔ μοῖρα
ἧγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

615

νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα, παμφανόωντα. σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὁ λάξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

620

δεῖσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων.
οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἱ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἱφθιμον καὶ ἀγανὸν
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.

625

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἦν τε μέγαν τε,
 ὤρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα,
 ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἔξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.“

τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „Τληπόλεμ', ἦτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἰδι κλυτοπόλῳ.“

ὥς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ

ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἤλθ' ἀλεγεινή,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν·
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἵφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νῦ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγὼ γε

νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν λεληημένος, ὅφρα τάχιστα 690

ῥῶσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·

ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θυράζε
Ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος· 695

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.

αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρῃ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700

οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρῃα. 702

γ. Here und Athene kommen den Achaiern zu Hilfe. 711—792.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 711
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,

αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ, 715

ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν 703

Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;

ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι

ναῖον Βοιωτοί, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες. 710

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἥ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι.
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
 τῶν ἦτοι χρυσέη ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι 725
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα 730
 κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
 ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκὴ, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων προλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἦρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ δ' αὖ δι' αὐτάων κεντροηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
ἐνθ' ἵππους στήσασα θεά, λευκώλενος Ἦρη, 755
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἥ δ' αὖ τί μοι κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
ἥ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἦρη,
μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

36. Gleichnis.
Der Späher
am Meere.

ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
ἡμενος ἐν σκοπιῇ λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ρέοντε,
ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεά, λευκώλενος Ἦρη, 775

λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἄμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τῷ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα στᾶσ' ἦρσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ, 785
 ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεδίδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἕκας πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“
 ὣς εἰποῦσ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

δ. Diomedes, von Athene unterstützt, verwundet den Ares. 793—909.

Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππειου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·

„ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν — ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεΐωνας,

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον, 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα. 807
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἡδὲ φυλάσσω, 809
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν,
 ἢ νῦν σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διο-
 μήδης·

„γινώσκω σε, θεά, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825

„Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρῃ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύπον δὲ σχεδίην μηδ' ἄζοο θοῦρον Ἄρηα 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρόην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων

δηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.

808

Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“

ὥς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ'
ἄριστον.

λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρῃ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. 845
ὥς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὥσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

37. Gleichnis.
Finsternis
vor dem
Ausbruch
des
Gewitters.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἔρεβεννὴ φαίνεται ἀῆρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο, 865
τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὤτειλῆς, 870
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυην, 875
οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον· 880

ἣ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

„μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἕρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν·
τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὦδ' αἰδήλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.“

ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμακα πάσσεν. 900

38. Gleichnis.
Der
Feigenlab.

ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν 902

ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,

ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

τὸν δ' Ἕβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσεν· 905

παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν.

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἕρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιῶν.

Sechstes Buch.

Ἰλιάδος Ζ.

22. Tag (Forts.). Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

12. Sieg der Achaier. 1—72.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἔθυσσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

ἤκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.

901

Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 υἷον Ἑυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἐπὶ οἰκία ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
 Βουκολίων δ' ἦν υἷος ἀγανοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 25
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυνῖα
 Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 28

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης· 29
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλάτον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐνρρεῖταιο παρ' ὀχθας

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 37
 ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο
 ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὸν μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 προηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· 45

„ζώγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·

„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων; τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖρας θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως,
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἦρως Ἄδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρως 35
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

οὕτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

13. Rat des troischen Sehers Helenos. 73—118.

Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστάς 75
 Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·

„Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ — ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει — 85
 Ἑκτορ, ἅτάρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,

καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἷον ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμιν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι. ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.“

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντῃ
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 110

„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
 εἵπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“ 115

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα
 κελαινόν,

ἄντυξ ἥ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

14. Glaukos und Diomedes. 119—236.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάις, καὶ Τυδέος υἷος
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας,
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γάρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυ-
κούργου

θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135

δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

δειδιότα· κρατερὸς γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.

τῷ μὲν ἔπειτ' ὁδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.

εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,

ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“

τὸν δ' αὖδ' Ἰππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·

„Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη

τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς, 150
 ἡμετέρεην γενεήν — πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὃς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἥ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 ἔτεθναίης, ὦ Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ' ἐθέλεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. 165
 ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα
 λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά, 170
 δεῖξάι δ' ἠνώγει ὥ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἵξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,

πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μάχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο. 195
 ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροني Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἥ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἄλᾳτο
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ'
 ἐπέτελλεν

Cicero.

scipio
Hercules
romulus.

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων ἀσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοί
ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.“

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·

„ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215

Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἵκοσιν ἡματ' ἐρύξας.

οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαινόν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον, 220

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,

πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.

τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν, ὅφρα καὶ οἶδε 230
γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

ὥς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων αἶξαντε

χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.

ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235

χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

15. Hektor in der Stadt. 237—529.

A. Hektor vollzieht des Helenos Auftrag. 237—311.

Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανεν, 242
 ἐνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ 251

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

ἀλλὰ μέν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ' κε πίησθα. 260

Der Wein
erfreut des
Menschen
Herz.

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύννη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 243
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθά δὲ παῖδες 245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθά δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν — 250

μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Δὺ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδ' ἐ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ διζύος ἐκλελαθέσθαι.“ 285

ὥς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνην,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδ' ἐ μέγιστος,

ἄσκηρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

αἰ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρης,
Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300

αἰ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον·
ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρης
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

„πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων, 305
ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιοῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310

ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

B. Hektor bei Paris und Helene. 312—368.

Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν
καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες· 315
οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλει ἄκρη.
ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφρόωντα·
Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν

ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· 325

„δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος

μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε

ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,

ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηίοιο θέρεται.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
τούνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.

οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335

ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦς' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν

ῥομφησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ

λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω· 340

ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.“

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·

„δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,

ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,

ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350

ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.

τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω

ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕζο τῷδ' ἐπὶ δίφῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν.“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

„μὴ με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται, ὅφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν·
 οὐ γάρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὖτις,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.“

C. Hektor und Andromache. 369—502.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἑκτωρ δ' ὥς οὐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν· 375

„εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ πῇ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 380

τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἑκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι —

οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἀκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη·“

ἥ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἑκτωρ 390
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐκτιμένως κατ' ἀγυιάς.
εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
τόν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.
ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
σεῦ ἀφαρματούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σὺ γε πότμον ἐπίσπης,

ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετόωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἥματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἄργεννῆς ὀίεσσιν.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση, 425
 τήν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὃ γε τήν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ μοί ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν Θήης χήρην τε γυναῖκα·“ 432
 τήν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

„λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἐνθα μάλιστα 433
 ἄμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος·
 τοῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἳ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δὺω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἦδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἐνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδῶς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“

αἶ' κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἄρνούμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. 455
 καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καί ποτέ τις εἶπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·
 "Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι." 465
 ὥς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐνζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἷον ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἱφί ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι 'πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων'
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.“

ὥς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 485

„δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄιδι προῖάψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.“

ὥς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἑκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκειν 495
ἐντροπαλιζομένη θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφραντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

D. Hektor und Paris kehren in die Schlacht zurück.
503—529.

40. Gleichnis.
Das eingestallte Ross.

Οὐδὲ Πάρις δὴθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὦμοις αἰσسونται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510
δίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκειν
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρας, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευες.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος 520
Ἑκτωρ·

„δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶκέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰιγενέτησιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.“

Siebentes Buch.

Ἰλιάδος Η.

22. Tag (Schluß); 23. und 24. Tag. Ἑκτορος καὶ
Αἴαντος μονομαχία. Νεκρῶν ἀναίρεσις.

16. Der Zweikampf des Hektor und Aias Telamonios. 1—312.

A. Das Übereinkommen zwischen Apollon und Athene.
1—42.

41. Gleichnis.
Die müden
Ruderer.

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἑκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυξέστης ἐλάττησιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

ἐνθ' ἐλέτην δ' μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, δν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10

Ἑκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15
ὦμον· δ' δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὦρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ·
τὴν πρότερος προσέειπεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

„τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτερ μέγαλοιο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο· τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν
 ἀνδρῶν;“

τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι· 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.“

B. Offenbarung durch Helenos. Die Forderung.
 43—91.

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν. 45
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. 52
 ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 54
 καὶ δ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν
 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρεῖς
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κεῖνος ἔλη ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με

42. Gleichnis.
Wellen-
gekräusel.

„ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.“

53

Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἔταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καί ποτέ τις εἵπησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ. 90
 ὥς ποτέ τις ἑρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.“

C. Das Los trifft den Aias Telamonios. 92—205.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἶδεσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὁπρὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95

„ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἢ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἡμενοὶ αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὖτως. 100

Der Sieg ist
in Gottes
Hand.

τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110
 μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ' κε φύγησιν
 δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως, 120
 αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶραι 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 αἶ' γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην

ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεΐη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεϊ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεΐη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρί μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὑπτίος οὐδὲι ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι.
 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ, γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὑμέων δ' οἳ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἑκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.“ 160
 ὥς νείκεσσ' ὃ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἑκτορι δίω.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170

„κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ' κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.“

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ' ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἦ Τυδέος υἱὸν
ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.“ 180

ὥς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠέθελον αὐτοί,
Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·

οἳ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι
παραστάς,

γνώ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190

„ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
ἦε καὶ ἀμφιδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τις με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Δὴ Κρονίωνι ἀνακτι· 200
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.“ 205

D. Der Zweikampf. 206—312.

Ὡς ἄρ' ἔφην, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ' εἴσιν πολεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι· 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Ὑλῆ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον

ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὀγδοὸν ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῇ ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225

„Ἑκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἷος,

οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἤνυτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε 235
ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήια ἔργα·

αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἄζαλέην, τό μοι ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·

οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων, 240
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρῃ.

ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαῖζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὲς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν. 250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·

ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκσπασσάμενῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν

ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἥ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκειν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείη
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον, περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν αἰίρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'. ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὥρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

„μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ', Ἑκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἥ περ ἂν οὔτος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτῆτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὅφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
 ἥ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἥ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.“
 ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

17. Die Ratsversammlungen am Abend. 313—379.

A. Achaier: Waffenruhe, Lagerbefestigung. 313—344.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315

τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης. 320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιον
ἦρως Ἀτρείδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὀξύς Ἄρης, ψυχὰ δ' Αἰδόσδε κατῆλθον· 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτούς. 333

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες 336

ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλοὺς, εἵλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος 334

οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335

B. Troer: Friedensschluss oder Waffenruhe. 345—379.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν.“ 352

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 354
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο, 355

ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ'
ἀγορεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἔτεδόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
κτήματα δ', ὅσθ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 365
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὃ σφιν ἔνι φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.“

358

ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἵτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ' κ' ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἑτέροισί γε νίκην.“
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐ 379
 πίθοντο.

II. Die Waffenruhe. 23. und 24. Tag. Buch VII, 381—482.

1. 23. Tag. Waffenruhe. Totenbestattung. 381—420.

Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. 381
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρης,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
 „Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
 εἰπέμεν, αἶ' κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 κτήματα μὲν, ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὥς πρὶν ὧφελλ' ἀπολέσθαι —, 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι,
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἧ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ' κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἑτέροισί γε νίκην.“

δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν. 380

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ δς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

„Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαίμεν οὐ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄπορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
πάντες ὁμηγερέες ποτιδέγμενοι, ὁππότε ἄρ' ἔλθοι 415
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυσ τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

2. 24. Tag. Waffenruhe. Lagerbefestigung. 421—482.

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦν τεον ἀλλήλοισιν·
ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἦεν ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἦγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν 440
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445

„Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα
 γαῖαν,

ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας, ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτείχισσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 455

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χειρὰς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Ἑύνηος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑπιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν· 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρειν,
 οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιέειν, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Achtes Buch.

Ἰλιάδος Θ.

25. Tag. Κόλος μάχη.

III. Die zweite Schlacht. 25. Tag. Buch VIII.

1. Götterversammlung. Zeus' Verbot. Er geht zum Ida. 1—52.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

„κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναί. 5
 μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην 7
 πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Λαναοῖσιν,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἐνερθ' Αἶδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

Des
 Göttervaters
 Macht.

εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναί. 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδῖονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστρωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,

ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ'
 ἀνθρώπων.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁπρὲ δὲ δὴ μετέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις, 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 40

ὥς εἰπὼν ὑπ' ὀχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
 ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
 Γάργαραν· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν· 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

2. Die Schlacht. 53—437.

A. Unentschiedener Kampf bis Mittag. 53—65.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δίμφρα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ὠπλίζοντο, 55
 παυρότεροι, μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

B. Erste Niederlage der Achaier. 66—197.

a. Die Schicksalswage. 66—77.

Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν. 72
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδῆς μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 73
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄεσθην.

b. Nestor in Gefahr, von Diomedes gerettet. 78—129.

Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὐτε δὺ Ἀϊάντες μενέτην, θεράποντες Ἄρης.
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
οὐ τι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ἄκρην καὶ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνεν
φασγάνῳ αἰσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἄν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
Ἑκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 90
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν δμίλῳ·
μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
ἀλλὰ μὲν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος, 100
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃς, ὄφρα ἴδῃαι, 105
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο.
τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ 110
εἴσεται, ἥ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἰφθιμοί, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην. 115
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἥνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γέγοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἥνιοχον θεράποντα,
υἷὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἥνιοπῆα, 120
ἵππων ἥνι' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἥνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
κεῖσθαι, ὁ δ' ἥνιοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιδίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἥνία χερσίν.

c. Diomedes muß vor Hektor fliehen. 130—171.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 130
καὶ νῦν κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἥντε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεείου καιομένοιο, 135

τὼ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας
 ἵππους.

ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσιν,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἵφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 „Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.“

ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.“ 150

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.

εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.“

ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἤχῃ Θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 160

„Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας 165
ἄξις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

d. Hektors erster Angriff auf das Lager. 172—197.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμδν ἐρύξει·
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.“ 182

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε· 184

„Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν 186
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν 188
ἢ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν
ἄσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,

„Αργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ. 183

„Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε, 185

οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι, 189

πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
 αὐτὰρ ἅπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.“

C. Here versucht vergeblich, den Achaiern zu helfen.
 198—211.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἤϋδα. 200

„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·

„Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἧ πολὺν φέρτερός ἐστιν.“

D. Zweite Niederlage der Achaier. 212—350.

a. Agamemnons Gebet. Günstiges Zeichen. 212—252.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη

αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃ μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

ἣ δ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε. 223

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς. 227

„αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχχεα, εἶδος ἀγητοί·

πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,

ἄς, ὁπότ' ἐν Δήμῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,

πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίῳν τε ἕκαστος

στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν. 234

Ζεῦ πάτερ, ἣ δ' ἄ τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων 236

τῇδ' ἄτη ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;

οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμὸν

νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,

ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα, 240

ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἑξαλαπάξαι.

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·

αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,

μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245

νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,

νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·

ἦμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο 224

ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί δ' ἔσχατα νῆας εἰσας 225

εἵρυσαν, ἠγορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·

Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ. 235

παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάμβαλε νεβρόν,
ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ', ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

b. Die Achaier unter Diomedes und Teukros dringen vor. 253—308.

Ἐνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων
εὗξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
ἀλλὰ πολὺν πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαιινῷ. 272

ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὅφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 278
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·

στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

„Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Frisch | βάλλ' οὕτως, αἶ' κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
voran!

πατρὶ τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα

καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·

τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἶ' κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη

Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, εὐκτίμενον πτολίεθρον,

πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερσὶ θήσω,

ἢ τρίποδ' ἢ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290

ἢ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος
ἀμύμων.

„Ἄτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας διστούς,

πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθόων αἷζηῶν·

τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.“

ἦ ῥα καὶ ἄλλον διστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300

Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ εἰ ἴετο θυμός.

καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυ-
θίωνα,

υῖον ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·

τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ,

καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνυῖα θεῇσιν. 305

43. Gleichnis.
Der Mohn-
stengel.

μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

c. Teukros kampfunfähig. Hektors zweiter Angriff auf das Lager.
309—349.

Τεῦκρος δ' ἄλλον διστόν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
Ἑκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γάρ
Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἑκτορος ἡνιοχῆα,
ἰέμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315

Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
ἵππων ἡνὶ ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγειν.

ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν διστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἑκτωρ
αὐερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325

αὐχένα τε στῆθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
στῇ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,

Μηχιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς,
Ἴκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺδς ἀγρίου ἢ λέοντος
ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
ὥς Ἴκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἴκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολοιγοῦ Ἄρης.

E. Here und Athene versuchen vergeblich zu helfen.
350—437.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
Ἴκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360

σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἦτοι δ' μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εὖτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο·
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, 370
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγινόχοιο 375
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
ἣ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἣ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσόντων ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγινόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι, 385
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390

ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἦρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 395
τῇ δα δι' αὐτάων κεντρογηκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἶδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·

„βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα
ἀντην

ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτολεμόνδε. 400
ὥδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.
Ἦρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἴπω.“

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410
πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·

„πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
ὥδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, ἥ τελέει περ, 415
γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.“ 419

ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
νῶι ἐῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτῳ,
ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.“

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.

3. Zeus zum Olymp, verkündet weitere Niederlage. 438—484.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θῆν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

„ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃαι. 420
Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἴπῃ.
ἀλλὰ σὺ γ' αἰνοτάτῃ, κύον ἀδεές, εἰ ἔτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.“

ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ·
 σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυνῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
 ἄψ ἔς' Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρειν· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλωνται.“ 465
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 469
 „ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἑκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα. 474
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 477
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι

„ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις, 466
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“
 ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

γαίης καὶ πόντοιο, ἔν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἤμενοι οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

4. Die Troer behaupten das Schlachtfeld. 485—565.

Ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἑκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἐπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε δῖφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης· 495
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·

„κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἅψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,

ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 μή μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διύφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μή λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω· 523
 πρῶι δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι, ἢ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι.“ 537

μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω, 524

τὸν δ' ἡοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525

εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν

ἐξελάαν ἐνθένδε κύνες κηρεσσιφορήτους,

οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.

ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,

ὥς Ἑκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν. 542
 οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. 547
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. 549
 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας 553
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 15. Gleichnis. | ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἄμφι σελήνην 555
 Mondnacht. | φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ· 556
 πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν· 559
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο. παρ δὲ ἑκάστῳ
 εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κριὶ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἔστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἡῶ μίμνον. 565

„ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὐριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς 538
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,
 τιοίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“
 ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, 548
 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, 550
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνυμελίῳ Πριάμοιο.
 ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι 557
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

3. Teil. Der Umschwingungspunkt. Buch IX.

25. Tag (Forts.).

Neuntes Buch.

Ἰλιάδος I.

25. Tag (Forts.). Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα.

1. Heeresversammlung. Die 7 Feldwachen. 1—88.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.

46. Gleichnis.
Der Nord-
weststurm.

ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε θορήκηθεν ἄητον,
ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲς ἄλλα φῦκος ἔχευεν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.

10

ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων

47. Gleichnis.
Der
Felsenquell.

ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

15

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐππέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 22
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες· 26
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 30
 ὁπρὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσας' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης. 43
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ

οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι, 23
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἐστᾶς, αἶ' τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί. 44

φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

„Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις. 58

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70

πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσει, ὃς κεν ἀρίστην
 βουλήν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες. 59

ἔσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
νύξ δ' ἦδ' ἡὲ διαρραίσει στρατὸν ἡὲ σαώσει.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ
πίθοντο·

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἔσσεύοντο 80
ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἡδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱᾶς Ἄρηος,
ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἡδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ἰόντες·
ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

2. 1. Ratsversammlung: Gesandte an Achilleus. 89—181.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἔς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα· 90
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὖνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθαι.
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅτι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
ἅψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὐ κεν ἀλήμιος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠγνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν· 130
τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε' ἀπηύρων,
κούρη Βρισηῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,

ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ' κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὗθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐῖς ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσαν, 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσάν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ εἰ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἳ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω — Αἰδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὖχομαι εἶναι.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐκ κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα διύφιλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων· 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλεήσῃ.“

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενα μῦθον ἔειπεν·
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πῖον θ', ὅσον ἦθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν, ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

3. Die Verhandlung mit Achilleus. 182—668.

A. Freundlicher Empfang. 182 – 221.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάασσεν,
 ὥς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.“

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

„μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·
 οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαρύνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλδς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.

αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ὥπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θείοιο

τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγειν
 Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

B. Die Unterredung. 222—655.

a. Odysseus: Rette uns vor Vernichtung. 222—306.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα·

„χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,

ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230

νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σὺ γε δύσεαι ἀλκὴν.

ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο

Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων

μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει

ἄνερας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.

ἄρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα

αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.

ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς

ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκας Ἄργεος ἵπποβότοιο.

ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος

δεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήμιος εἴη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσος Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπηύρα,
 κόρυη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἥ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναικῶν·
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὗθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐῖς ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἑκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“

b. Achilleus: Ich werde heimkehren. 307—431.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἢ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μή μοι τρῦζήτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

Hafs
 gegen die
 Heuchelei.

ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἰδάο πύλησιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμεὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδ' ἐ καὶ ἐσθλός· 319
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ 321
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

48. Gleichnis.
 Der Vogel,
 der
 seine Jungen
 füttert.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρεισιν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴαυον, 325
 ἥματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριούων

κάτθαν' ὁμῶς ὁ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὁ τε πολλὰ ἐοργώς. 320

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μεν πειράτω εὖ εἰδότης· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ. σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μεν ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐρίον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλαδε προερεύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύουσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἥματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 365
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον

Sokrates.

Plat. Crit. 2.

ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὖτις ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφιδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα' που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ιδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·
 ἐκ γάρ δῃ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλισ δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γάρ εὖ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ τε καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ,
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, 382
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γάρ δῃ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μάσσεται αὐτός.
 πολλὰ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395

αἶ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἑκάστας 383
 ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·

κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται
 τάων ἣν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΰς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —,
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆάς τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425

ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδ' ἔπηται
αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.

c. Phoinix; Versöhnlichkeit ist religiöse Pflicht. 432—605.

Ὅψ' δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

„εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν 435
πῦρ ἐθέλεις αἰδέηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440

οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν·
τούνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445

γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβώοντα,
οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' δισθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑρινῦς,

μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷον 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἵφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ῥεῖα λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ', ὥς εἴ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.

καί σε τοσοῦτον ἔθνηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.

πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.

ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' αἰκέα λαιγὸν ἀμύνης. 495

Die Macht
des Gebets.

ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε·
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λαιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

καὶ γάρ τε Διταί εἰσι, Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χολαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.

ἦ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.

ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καί τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὅς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510

λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἄτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.

εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν
 ὑπέστη,

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας — πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι — 523

„οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν 524

ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525

δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,

ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι

ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530

Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραυνῆς,

Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρην.

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν

χωσαμένη, ὃ οἳ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς

Οἶνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535

οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κόρυη μέγαλοιο·

ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

ἢ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα

ὤρσεν ἐπι, χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,

ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540

πολλὰ δ' ὃ γε προθέλμυνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ

αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.

τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,

πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας

καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη πᾶνροισι βροτοῖσιν· 545

τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,

ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν,

550

τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο

τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·

ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων

οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,

ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ

555

κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,

κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης

Ἰδεὼ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον

Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·

560

τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς

μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα

κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.

τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,

565

ἐξ ἁρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν

πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,

πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοῖα

κικλήσκουσ' Αἰδὴν καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,

πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

570

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἑρινὺς

ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.

τῶν δὲ τάχ' ἄμφι πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν

πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες

Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,

575

ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·

ὁππόθι πιότατον πεδῖον Καλυδῶνος ἔραννῆς,

ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι

πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἶνοπέδοιο,

ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δὲ κεν εἶη
 νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“ 605

d. Achilleus: Die Heimkehr soll noch erwogen werden. 606—619.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἥ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' ἀντμῆ

ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἶνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηροφέος θαλάμοιο
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος νιόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα,
 κήδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἵεναι, χροῖ δ' ἐντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
 εἰξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτως.“ 599

ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,

Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ

τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.

Dein Freund
— mein
Freund.

καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδην, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615

ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.

οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων

εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν

φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.“

e. Aias: Gieb nach um deiner Freunde willen. 620—642.

Ἦ καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620

Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεί μύθοιο τελευτὴ 625

τῇδ' ἐγ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,

οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,

σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων 630

τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,

νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος

ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,

τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635

ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἷης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας

ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,
 αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.“

f. Achilleus: Ich werde nur für mich fechten. 643—655.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

„Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἰσαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἑκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δῖω.“ 655

C. Phoinix bleibt bei Achilleus zurück. 656—668.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπυθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὥς ἐκέλευσεν, 660
 κώεά τε ῥῆγός τε λῖνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Λιομήδη καλλιπάρης. 665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· πάρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις ἐύζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

4. 2. Ratsversammlung: Es soll ohne Achilleus weiter gekämpft werden.
 669—713.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν' Ἀτρεΐδαο γέγοντο
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υῖες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ἣ δ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ,
 ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 675
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον,
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680
 ὅππως κεν νῆάς τε σόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 νῆας ἐυσσέλμους ἄλλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγειν, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.“

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 693

δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υῖες Ἀχαιῶν. 695

ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„Ἄτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·

νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίησιν ἐνῆκας. 700

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησιν

ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κέν μιν

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ροδοδάκτυλος Ἥως,

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους

δοτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,

ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν. 694

4. Teil. Die fallende Handlung. Buch X—XVIII.

Nacht vom 25. bis 26. Tage; 26. Tag.

I. Der Kundschaftergang des Diomedes und Odysseus. Nacht vom 25. bis 26. Tage. Buch X.

Zehntes Buch.

Ἰλιάδος Κ.

Nacht vom 25. bis 26. Tage. *Δολώνεια.*

1. Die Ratsversammlung der Achaier. 1—271.

A. Die Atreiden beschließen die Berufung. 1—71.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠνκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων·
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,

49. Gleichnis.
Der blitze-
schleudern-
de Zeus.

πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑπόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὁρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφρινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἴθωνος μεγάλιοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ὥς δ' αὖτως Μενέλαον ἔχε τρόμος — οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε — μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
 ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὖρὺ κάλυπεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν αἶρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἠγασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὦμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθὼν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

„τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιάζεμεν οἷος ἐπελθὼν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἄγα-
 μέμνων·

„χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφές ὦ Μενέλαε,

κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἥματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον 53
 δίμφρα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἶ' κ' ἐθέλησιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γάρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γάρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα·
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 „πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
 αὖθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεδυμένος, εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἥε θεῶ μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
 μέμνων·
 „αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γάρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἥ κεν ἴησθαι, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.“

ἔργα δ' ἔρρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν 51
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γάρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.

B. Die Könige kommen am Graben zusammen. 72—197.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 παρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

„τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 83
 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; 85

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὖτμῃ
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
 πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἴ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·

ἢ ἐ τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων;

δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶται· οὐδέ τι ἴδμεν, 100
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινησῶσι μάχεσθαι.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
„Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὐ θῆν Ἑκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν
ἄλλους,

ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ περ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
ὥς εὖδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστηῆας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεῖώ γάρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα· 120
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἶκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ. 125
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.“
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“ 130

ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
διπλῆν ἐκταδίην, οὐλῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 135
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφρας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 140

„τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼν τόσον ἵκει;“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς· 145
ἀλλ' ἔπευ, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·

„ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς;
οὐκ αἰεὶς, ὥς Τρῶες ἐπὶ Θρωσμῶ πεδίοιο 160
εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶά βεβίηκεν Ἀχαιοῦς·
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον, σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεαίρεις.“

ὥς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὖδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

50. Gleichnis.
Die
wachsamen
Hunde.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἐρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλειν
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ

| τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων αἰοιεν ἰόντων.
 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ· 190
 „οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος 192
 αἰρεῖτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“
 ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.

C. Beschlufs: Diomedes und Odysseus sollen auf Kund-
 schaft gehen. 198—253.

Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων, ὅθεν αὖτις ἀπετράπεται ὄβριμος Ἑκτωρ 200
 ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυπεν·
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαισκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς; 210
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅιν δώσουσι μέλαιναν 215

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 191

θῆλυν ὑπόρρηγον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος·
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σὺν τε δὺ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
ἦθελέτην Αἴαντε δῦω, θεράποντες Ἄρηος,
ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦθελε Νέστορος υἱός,
ἦθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἦθελε δ' ὃ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθαι, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεΐω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων,
ἔς γενεὴν ὀρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Πάλλας Ἀθήνη. 245

Augustus.

τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

„Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.“

D. Rüstung und Aufbruch. 254—298.

Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρεΐην, ἀφαλὸν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν. 265

τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι. 270

δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθειῖσα.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 275
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἤρᾱτο δ' Ἀθήνη·

„κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος, νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι, Ἀθήνη, 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλειῖας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.“

δεύτερος αὖτ' ἤρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη·
σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείδῃ δίῳ 285
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦεν.

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν

κεῖσ'· ἀτὰρ ἅψ' ἀπιὼν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290

ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε·

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,

ἄδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγόν ἤγαγεν ἀνὴρ·

τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,

βάν ῥ' ἵμεν ὥς τελέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,

ἅμ' φόνον, ἅν' νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

2. Die Ratsversammlung der Troer: Dolon. 299—337.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶας' Ἑκτωρ
εὐδαιν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν·

„τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν

δῶρ' ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὃς τις κε τλαίῃ, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·

„Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἳ ὄμοσσαν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.“

ὣς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυγεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ'
 ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

3. Der Kundschaftergang. 338—579.

A. Dolon wird gefangen. 338—468.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ'
 ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἄν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340
 „οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθήησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.“
 ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν· 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,
 τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεςαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.

51. Gleichnis.
Die
Jagdhunde

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης 360
ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἄν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδείδης ἦδ' ὃ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι
δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„ἢ μέν', ἢ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σε φημι 370
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.“

ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, 375
χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·

„ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

„θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος 385
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 386

ἢ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων; 387

ἥ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα 388
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἥ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνία· 390
 „πολλῇσιν μ' ἄτρησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλείωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθέσθαι, 395
 ἥ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τὸ πάρος περ,
 ἥ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμᾶτ' ἀδηκότες αἰνῶ.“
 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 „ἥ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἥδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἄρῃα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;“ 408
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός· 412
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρεαι, ἥρως,

„ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἥ μεμάασιν 409

αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ πόλινδε 410

ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.“

οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὖδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

„πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὖδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δῖειπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλῃς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἴλιονῆος· 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρύσῳ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 ἦε κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.“ 445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς
Διομήδης·

„μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἔσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ ἐμεθῶμεν,
ἢ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
ἢ ἐδιοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·

εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.“

ἢ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν 455
φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

„χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.“

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' ἀείρας 465
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

B. Der Einbruch ins troische Lager. 469—506.

Τὼ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵξον ἰόντες. 470
οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες. ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθεν ἰδὼν Διομήδεϊ
 δεῖξεν·

„οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶιν πίφαισκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἢ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰκῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

52. Gleichnis.
 Der rauben-
 de Löwe.

ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485
 αἰγέσιν ἢ οἰέσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυνώδεκ' ἐπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη. 496
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους, 498
 σὺν δ' ἥειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.

τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης. 497

δοίζησεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίῳ·
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὃθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 θυμοῦ ἐξερούοι ἢ ἐκφέροι ὑπόσ' αἰείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

C. Die Rückkehr ins Achaierlager. 507—579.

Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ'
 Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 „νόστου δὴ μνησai, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξω, τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Απόλλων, 515
 ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὴν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὥς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὃθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὥρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

οἱ δ' ὅτε δὴ ὃ' ἵκανον, ὃθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρουξε δῖφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇ τιθεῖ, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.

μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 530

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε· 532

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.

Nero. | ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει· 535

αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης

ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“

οὐ πῶ πάν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοί. 540

καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„εἵπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος

Ἀχαιῶν,

ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὄμιλον 545

Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;

αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἑοικότες ἡέλιοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι

μιμνάξειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἐὼν πολεμιστῆς·

ἀλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους ἶδον οὐδέ νόησα. 550

ἀλλὰ τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·

ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς

κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς·

„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555

δεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥέ περ οἶδε,

νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

531

ἵππους δωρήσασθαι, ἐπεὶ ἧ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
 Θρηίκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.“

ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτνην ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
 τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνω ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

II. Die dritte Schlacht. 26. Tag. Buch XI—XVIII, 368.

Elftes Buch.

Ἰλιάδος A.

26. Tag. Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

1. Agamemnons Heldenthaten. 1—217.

A. Unentschiedener Kampf bis Mittag. 1—71.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὠρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
 εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἐνθα σταῖς ἦρσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. 12
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι 13
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἑοικότες, ἃς τε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖται. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσιο Μυκῆνης.

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ προυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'. ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν

ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἐέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἴδι προϊάψειν. 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν — 60
Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.

53. Gleichnis.
Der
Hundsstern.

οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιάοντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

54. Gleichnis.
Die
Schnitter.

οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
δήουν, οὐδ' ἔτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο. 71

ἶσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς 72
θῦνον. Ἐρὶς δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεΐατο, ἥχι ἐκάστῳ
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθεζέτο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

B. Agamemnon siegt. 84—178.

Ὀφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, 84
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῳ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱσχέθε χαλκοβάρεϊα,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περὶδυσσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δ' ὕω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

55. Gleichnis.
Der Löwe
und
die Hindin.

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἥ δ' εἴ περ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὁρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομεῖν ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλόεντα,
 τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 Ἀτρείδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γοναζέσθην· 130

„ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶι ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·

„εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ, 140
 αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοῦς,
 νῦν μὲν δὴ οὐ πατρὸς αἰκέα τίσετε λώβην.“

ἥ καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλὸν ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ· 155
 56. Gleichnis.
 Der
 Waldbrand.
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν. 162
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα, παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπάγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης 163
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ.

57. Gleichnis.
Vom Löwen
gescheuchte
Rinder.

οἳ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδῖον φοβέοντο βόες ὥς,
ἃς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἳ δὲ φέβοντο. 178

C. Hektor von Zeus vor Agamemnon gewarnt. 181—217.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος 181
ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἰδης ἐν κορυφῇσι καδέεζτο πιδηέσσης,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσάν· 185

„βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὀρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 190
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἳ κράτος ἐγγυαλίσσω
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

πολλοὶ δὲ προηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων 179

Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180

„Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Δὴ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίσσει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
 Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

2. Die Griechen verlieren viele ihrer Führer. 218—595.

A. Agamemnon wird von Koon verwundet. 218—283.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220
 Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἧς τε μέγας τε,
 ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
 μητροπάτωρ, ὅς ἔτικτε Θεανὼ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃς ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν

σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἰσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθειν. 230
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἐνερθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας. 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὖρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίας, ἥς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον

ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους.
τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260

τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἐνθ' Ἀντήνορος υῖες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄιδος εἶσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
ὄξεϊαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

58. Gleichnis.
Die
Gebärende.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὄξυν γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προΐεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὥς ὄξεϊ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

ὥς ἔφαθ', ἡνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπι γλαφυράς, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

B. Diomedes wird von Paris verwundet. 284—400.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 285
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.“ 290

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

59. Gleichnis.
Jäger und
Hunde.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συῖ καπρίῳ ἢ λέοντι,
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἴκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηι. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεί ἴσος ἀέλλῃ,
ἣ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἴκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

60. Gleichnis.
Der wolken-
scheuchende
Weststurm.

πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
ἀργεστάῳ Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑπόσε δ' ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἴκτορι δάμνατο λαῶν.

ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 310
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·

„Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ
ἔλεγχος

ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἴκτωρ.“ 315

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῳσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.“

ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε 320
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμον ἀπέπαυσαν·

61. Gleichnis.
Die Eber
und die
Jagdhunde.

τὼ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325

ὥς ὅλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ,
νῆε δ' ὤω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν 330

στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὐτάσε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἑκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·

„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἑκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350

ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφιν χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια

τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἑκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
στῇ δὲ γνύξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355

γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν

τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,

τόφρ' Ἑκτωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς δίφρον ὀρούσας

ἐξέλασ' ἔς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„ἔξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι

ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

ὦ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἔς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365

εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.

νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.“

ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,

Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370

στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ

Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦτοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο

αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων

καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν 375
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

„βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.“

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
„τοξότα, λωβητὴρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάσις ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390
ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξυν βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεΰθων
πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες.“ 395

ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινὴ.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

C. Odysseus wird von Sokos verwundet. 401—488.

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

„ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ' κε
φέβωμαι

πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ δίγιον, αἶ' κεν ἁλώω 405

μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,

ὅς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ

ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλητ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλον. 410

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,

ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.

62. Gleichnis
Die
Eberhetze.

ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ

σεύωνται· ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν,

ἀμφὶ δέ τ' αἰσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων

γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·

ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο

Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420

οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,

αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰξάντα,

δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης

νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἰπασίδην Χάροπ' οὔτασε

δουρί,

αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἠδὲ πόνοιο, 430

σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἰπασίδησιν,

τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“

ὣς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὐ τι τέλος κάτα καίριον
ἦλθεν,

ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440

„ἃ δείλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπόλῳ.“ 445

ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἃ δείλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοὶ
ὦμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
αὐτὰρ ἐμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455

ὣς εἰπὼν Σῶκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460

αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤρυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.

αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465

ἄμφι μ' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτὴ

τῷ ἰκέλῃ, ὥς εἴ ἐ βιάτο μοῦνον ἐόντα

Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470

ἔσθλός ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.“

ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ' ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσό-
 θεος φῶς.

εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν

63 Gleichnis.
Der verwun-
dete Hirsch
und die
Schakale.

Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφρινοὶ θῶες ὄρεσφιν

ἄμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475

ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσιν

φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς διστός,

ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὖρεσι δαρδάπτουσιν

ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480

σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·

ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

αἰσσων ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον, 485

στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδὶς ἄλλος.

ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὁμίλου

χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

D. Machaon, von Paris verwundet, von Nestor zurückgebracht. 489—520.

64. Gleichnis.
Der reisenden
Winter-
strom.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρυὺς ἄζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἔσφερεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἑκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν 500
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἴδομενῆα.

Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ρέζων
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.

τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510

„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἑλλων.“ 514

Preis
des Arztes.

„ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.“ 515

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. 516
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπι γλαφυράς. τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

E. Aias wird von Zeus zum Weichen gebracht. 521—574.

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἑκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἑκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος, οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
 δίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθην ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535
 ὅς ἄρ' ἄφ' ἱππείων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἤκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός. 539

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν· 544

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χειρμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

65. Gleichnis.
Der ver-
scheuchte
Löwe.

ὥς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσανύλοιο
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι 550
πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·
ἦνθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

66. Gleichnis.
Der störrige
Esel.

ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθήης, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήιον· οἳ δέ τε παῖδες 560
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο· 565
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων, δτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺς 570
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.

F. Eurypylos wird von Paris verwundet. 575—595.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν διστῷ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦρυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔ' φημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“

ὥς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

3. Die Vorgänge im Achaierlager. 596—848.

A. Achilleus sendet Patroklos zu Nestor. 596—617.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἥγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηὶ 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἑταῖρον ἔδον Πατροκλῆα προσέειπεν
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρρη, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 „τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεῖο;“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

„δῖε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δῖφιλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τὰ γ' ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦαι.“ 615

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

B. Nestor sendet Patroklos zurück. 618—801.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδew ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν δ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτῶνων
 στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῷ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἥ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῶ ὄψον, 630
 ἦδ' ἐ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
 οἴνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 κνήσφι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκλιῶ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
 „οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητός, ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆι.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος,
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ὥδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων· 661
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο 663
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἔσθλός ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἔσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ρύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶτρεσαν ἀγροῖῳται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πολεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευν· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,

βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ·

662

ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφάνεοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἴων
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχημένον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν. 704
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ 706
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολιόνε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὗ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς

δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

705

εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμός Μινυήιος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἡῶ δι᾿ ἄν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστνυ διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρης·
 εὔτε γάρ ἡέλιος φάεθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρός δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθήν Ἀγαμήδην, 740
 ἥ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,

πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὔδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἥερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος ἥς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἧ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενόϊτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὣδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 ,τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὃ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ' κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ' κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηται·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ' κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“ 801

C. Patroklos nimmt sich des Eurypylos an. 804—848

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο

ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἀνδρας ἀντῇ 802
 ὥσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ἔξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενῆς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστῶ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 „ἦ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ηὔδα·
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' διστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν δίομαι ἔλκος ἔχοντα
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος 835
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ'
 ἥρως;

ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“

ἥ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

Zwölftes Buch.

Ἰλιάδος Μ.

26. Tag (Forts.). Τειχομαχία.

4. Vorbereitungen für den Sturm. 1—107.

A. Pulydamas rät die Gespanne zurückzulassen. 1—79.

Ὡς δ' ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὅφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ρύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὅφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς 10

καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διὸς τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
 συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν
 ἤγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον. 30
 αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
 ὣς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπὴ τε δεδήειν 35
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Λιδὸς μᾶστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἕκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλη. 40

67. Gleichnis.
Angriff auf
Eber oder
Löwen.

ὥς δ' ὅτ' ἄν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
κάπριος ἢ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηνορίῃ δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἰκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὥς Ἐκτωρ ἄν' ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι 55
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υῖες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
„Ἐκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἢ δὲ μάλ' ἀργαλήη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
Ζεὺς ὑπιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
ἢ τ' ἄν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70

εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄπορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

B. Bildung der 5 Sturmkolonnen. 80—107.

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος 80
 ἀπήμων,
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἶδον Ἑκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ὀηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἑκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηίφοβος Θεοειδής,
 υἱὲ δ' ὧ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσιος ἦρως, 95
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιος

Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος νῆε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἄρήιον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ
 πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

5. Die Erstürmung der Mauer. 108—471.

A. Asios: Vergeblicher Angriff auf der Linken. 108—194.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν. 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
 εἶσατο γάρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σάώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῶ ἴσον Ἴαρι. 130

68. Gleichnis.
 Eichen auf
 dem Gebirge.

τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἳ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίῃφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἴασιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμήτον βόας αὖας
 ὑπὸς' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ
 Ἴασιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140

69. Gleichnis.
 Wild-
 schweine
 im Gebirge.

οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἐνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὼ αἰξάντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην 145
 ἀγροτέροισι σύεσιν ἑοικότε, τὼ τ' ἐν ὄρεσιν
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπιος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίῃφιν.
 οἱ δ' ἄρα χειρμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155

70. Gleichnis.
Schnee-
gestöber.

νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἄμφ' αὖτον αὐτευν 160
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δὴ ῥα τότε ὦμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·

71. Gleichnis.
Das
Wespennest.

„Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οἳ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἀλῶναι.“

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. 174

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης, 182
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185

ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεῦσαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχίατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπῖθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν·
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρης,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
 αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲι ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

B. Hektor: Vergeblicher Angriff auf die Mitte. 195—289

a. Ungünstiges Zeichen. Pulydamas rät vom Sturme ab. 195—250.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἳ δ' ἔτι μερμήριζον ἐφρυσταότες παρὰ τάφρῳ.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης·
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβαλ' ὁμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἶδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 210

„Ἑκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἐτεὸν γε
 Τρῳσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν 218
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἐκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μέγῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος 230

Ἑκτωρ·

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ'
 ἀγορεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἧν τ' ἠέλιόν τε,
 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240

Hilf dir
 selbst, so
 hilft dir
 Gott.

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων, 219

ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοίκας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτῆτος ἀφέξεαι, ἥέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

b. Vergeblicher Versuch, Bresche zu legen. 251—289.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ δ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὀπάζεν. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων· 260
 τὰς οἱ γ' αὐέρουον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νῦν πῶ Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὃς τ' ἔξοχος ὃς τε μεσήεις

ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πῶ πάντες ὁμοῖοι 270
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ' κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστυ δῖεσθαι.“

72. Gleichnis.
Schneefall.

ὥς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὥρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἃ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα·
 καὶ τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα 285
 εἴλνυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρειν.

C. Sarpedon: Angriff auf den Turm des Menestheus.

290—429.

a. Der erste Angriff. 290—330.

Οὐδ' ἂν πῶ τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λείονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς

73. Gleichnis.
Der hung-
rige Löwe.

χρυσείης δάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·

τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε
τινάσσων

βῆ δ' ἵμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὃς τ' ἐπιδευῆς
δηρὸν ἔη κρειῶν· κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγήνωρ 300

μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·

εἴ περ γάρ χ' εὕρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,

οὐδ' ὅα τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,

ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος ἢ καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·

ὥς ὅα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.

αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·

„Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα 310

ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν

ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσιν;

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315

ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,

ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·

οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν

ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα

οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται·

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε

αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε

ἔσσεσθ'· οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην

οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325

Media vita
in morte
sumus.

νῦν δ' — ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
μυρία, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
ἴομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥε τις ἡμῖν.“

ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθυσεν.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330

b. Aias und Teukros eilen von der Mitte zu Hilfe. 331—429.

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
ἔστεῶτας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἔκεν,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·

„ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἀριστον ἀπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμα σπένσθω τόξων ἐν εἰδώς.“ 350

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἳ κῆρυξ ἀπίθυσεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
„Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,

ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμα σπένσθω τόξων ἐν εἰδῶς.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365

„Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης
 ἔστεῶτες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφί μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἴμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.“

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο —,
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἥβων,
 οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστ' ἄραξεν

πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἔοικώς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός·
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἶδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν.

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
 προηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἔλῶν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθεν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι προμνηῆσι δαμείῃ·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·

„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410
 μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν· μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάασθον,
 μέτρο' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
 ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 425
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάρφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.

74. Gleichnis.
Der
Grenzstreit.

D. Hektor: sprengt nach Aias Entfernung das Thor.
430—471.

Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθείης,
 ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

75. Gleichnis.
Die Wolle
wiegende
Arbeiterin.

„ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.“

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,

ἰθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρειν, ὅς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος 449
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος 451
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἑκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν αἰείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρειν.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδισ ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἐσθορε φαίδιμος Ἑκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήειν.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
 τὸν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 450

76. Gleichnis.
 Der Hirt mit
 der
 Wollflocke.

[Dreizehntes Buch.

Ἰλιάδος N.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

1. Zeus achtet nicht auf die Schlacht, was Poseidaon benutzt, um den Achaïern zu helfen. 1—38.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ
πέλασσε,

τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
οὐ γάρ ὃ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10
καὶ γάρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηκίης· ἐνθεν γάρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὖρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
Αἰγᾶς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἄρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.

2. Der Kampf in der Mitte. 39—205.

A. Poseidaon ermuntert die beiden Aias und bildet
 eine Phalanx gegen die Troer. 39—135.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ θυέλλῃ
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοὶ αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 „Αἴαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὃ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει
 Ἑκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

ἧ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἐθήκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
 δορμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἐγνώ πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70
 ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἐγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ —
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“ 75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ οἶος
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον

77. Gleichnis.
 Der aufflie-
 gende Falke.

χάρμη γηθόσυννοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν δμίλῳ·
 τοὺς οἳ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲρ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ρεῖα μετeisάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Δῆιτον ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ' γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἳ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἕκασ πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν

78. Gleichnis.
 Flüchtende
 Hindinnen

ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
 ὥς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνω· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

B. Hektor versucht vergeblich die Phalanx zu durchbrechen. 136—205.

79. Gleichnis
Der
Rollstein.

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

ὑψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἐκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν, 145
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150
 παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ' οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
 ὥρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
 Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 κροῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
 τόν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὐατος ἔγχεϊ μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
 ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος, 185
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἶας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μέγਾਲῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἶαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δὺ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,

30. Gleichnis.
Die fallende
Esche.

81. Gleichnis.
Löwen, die
eine Ziege
rauben.

ὑποῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὑποῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου·
 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν. 205

3. Der Kampf auf dem linken Flügel. 206—672.

A. Idomeneus und Meriones begeben sich auf den linken Flügel, um dem Asio's Widerstand zu leisten, der im Kampfe fällt. 206—401.

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἐνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὸς Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 „Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἴες Ἀχαιῶν;“ 220
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον
 ἦνδρα·

„ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
 εἶκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·

τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.“ 230

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

„Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν

ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.

ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235

σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἐόντε.

συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·

νῶι δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθαι μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·

82. Gleichnis.
 Der Blitz des
 Zeus.

Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε, 240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,

βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἣν τε Κρονίων

χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·

ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν

ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν

οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεῆος·

„Μηριόνη, Μόλου νιέ, πόδας ταχύ, φίλταθ'

ἑταίρων,

τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα; 250

ἦέ τι βέβληται, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκή,

ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς

ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·

„Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον
 ἦϋδα·

„δούρατα δ', αἳ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δήεις 260
 ἔστεῳτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ δίω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν·
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦϋδα·

„καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν δίω.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον
 ἦϋδα·

„οἶδ', ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἐνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν —
 ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
 τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλῃ,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει

κῆρας διομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
 ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ —
 οὔδ' ἐκεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.

εἴ περ γάρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὔδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων δαριστύν.

ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἔστεῳτες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σὺ γε κλισίηνδε κιὼν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 295
 καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.

83. Gleichnis.
 Ares in der
 Schlacht.

οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὔδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·

τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ. 305

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον
 ἤϋδα·

„νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δὺω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 [Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]
 αἰπὺ οἳ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χειρμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇι ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἐστὶν ἐρίζειν. 325
 νῶιν δ' ὣδ' ἐπ' ἀριστερόν ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥέ τω εὖχος ὀρέξομεν ἥέ τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 ἦρχ' ἵμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγειν.

οἳ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.

84. Gleichnis.
 Die Staub-
 wolken.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἥματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἳ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὁμίχλην,
 ὣς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπο λαμπομενάων

Θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαιινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν Θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

[τῷ δ' ἄμφις φρονέοντε δὺν Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαικὸν Ἰλιόθι πρό,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νιέα καρτερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἣ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰκώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360

ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν.
 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365

Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ

χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·

„Οἰθρονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης 375

Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,

δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν

Ἴλιον ἐκπέσης, εὖ ναιόμενον πολίεθρον. 380

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐδνῶται κακοὶ εἶμεν.“

ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην

ἦρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ

πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων 385

αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ

λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

85. Gleichnis.
 Fallende
 Bäume.

ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς

ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,

βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,

οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης

δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ

χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

αὐτὰρ ὁ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,

ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400

ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

B. Deiphobos holt Aineias und Paris vom rechten Flügel auf den linken zur Hilfe herbei. Schwerer und für die Troer verlustreicher Kampf. 402—672.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 405
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἄυσας·
 „οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσῖος, ἀλλὰ εἴ φημι
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὦπασα πομπόν.“
 ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 [τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.]
 Ἰδομενεύς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἢ τέτινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρ' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιος,

πρεσβυτάτην δ' ὤπνιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενεῇ Πόσειδάων ἐδάμασσε
 θέλξας ὅσσε φαινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἥρκει ὀλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὔον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας· 445
 „Δηίφοβ', ἦ ἄρα δὴ τι εἰσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἐστεῶτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460
 οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρή
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ περ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.

86. Gleichnis.
 Der kämp-
 pfende Eber.

ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὐρεσιν ἀλκὴ πεποιθώς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὔε δ' ἑταίρους,

Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ' γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

„δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε· δειδία δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνι φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· 485
 αἰψά κεν ἢ φέροιτο μέγα κράτος ἢ φεροίμην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν
 ἔχοντες

πλησίοι ἐστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,

Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490

οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα

87. Gleichnis.
Der
Leitwidderr.

λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα

πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·

ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθειν,

ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ. 495

οἳ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόω αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν

μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς

σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον

ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,

Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500

ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεὶ χαλκῷ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεῆος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,

αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης

ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505

Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,

ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς

ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος

ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510

ὤμουιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν δρμηθέντι

οὐτ' ἄρ' ἐπᾶῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὐτ' ἀλέασθαι·

τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,

τρέσσαι δ' οὐκέτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Δηίφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε
 δουρί,
 υἷον ἐνναλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος ἼΑρης
 υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο· 525
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὤρμήθησαν.
 Δηϊφοβὸς μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαινήν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος ἼΑρηι
 δουρὶ βραχίονα τύπεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρὸς.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαίμῳ τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξεί δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτας' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ γλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θεούσα διαμπερές αὐχέν' ἱκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὐτάζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρῶα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἥ τευ ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὐτα μέσον σάκος ὀξεί χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίῃς· 565
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς διζυροῖσι βροτοῖσιν.

88. Gleichnis.
 Der gefessel-
 te Stier.

ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἦσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὐρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὃ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χρῶς ἔγχος ἀνεσπάσας ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν. 575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην

Θρηικίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἥρωι ἄνακτι
 ὄξυ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἐγχεῖ ὄξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν διστῶ· 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς διστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ, 590

ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἕκας ἔπτατο πικρὸς διστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἥ δ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μέγαθυμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστροφῷ οἶδς ἄώτῳ,
 σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο

οὐτάσεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλήν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
 μακρῷ ἐνξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πνύματης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 παρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

„λείπετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἳ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρης. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
 Τρῳσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος

μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“

ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα 640
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645

ὃς ῥα τότε' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' ὀιστὸν 650
καί ῥ' ἐβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιστὸς
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

ἐζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655

τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὃ γε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀιστόν.

ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυίδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665

πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύιδος

νοῦσῶ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ δ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

4. Kampf in der Mitte. 673—837.

A. Da Hektor keine Fortschritte macht, will er auf des Pulydamas Rat eine Versammlung der Tapfersten be-
 rufen. 673—753.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ἦδη,
 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηιόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο. τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὥτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἐκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο 690
 Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.

ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλήος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάις τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

90. Gleichnis.
 Das
 Stierpaar
 am Pfluge.

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλήος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705
 τὼ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἐέργει
 ἱεμένω κατὰ ὦλκα, ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἵκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶος ἄώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάραντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ διστοί.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων

Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 725

„Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήια ἔργα,
τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.

ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ἔργα, 730

[ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν·]

ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.

αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735

πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφροστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.

ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740

ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,

αἶ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἐγὼ γε

δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745

χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο

μῖμναι, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι δίω.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος
ἀπήμων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας
ἀρίστους,

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.“

B. Hektor findet auf dem linken Flügel nur Paris noch unverwundet und nimmt ihn mit. Der Kampf wird in der Mitte fortgesetzt. 754—837.

Ἡ δ' αὖ καὶ ὥρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἔοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἀνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφρεύροι. 760
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέ-
θρους,

ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠνυκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηϊφοβὸς τε βίη θ' Ἑλένοιο ἀνακτος 770
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
„Ἑκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·

ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἑταροὶ δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ· 780
 οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν·
 παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως.
 βὰν δ' ἵμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφῆτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτίωνος,
 οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, 795
 ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαινὴ σείετο πῆληξ. 805
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

„δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τί ἦ δειδίσσεαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,

ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

νηας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὖ ναιομένη πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων

ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

θάσσοντας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αἰετὸς ὑσιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν

θάρσυνος οἰωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἑκτωρ·

„Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον ἔειπες.

εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο 825

εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν

πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφρήσσαι, αἶ' κε ταλάσσης

μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρὸα λειριόεντα 830

δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς

δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835

ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.

ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.]

GRIECH. U. LATEIN. SCHRIFTSTELLER.

Nepos' Lebensbeschreibungen. 2. Auflage. Von Oberlehrer Dr. Fügner.

1. Text. M. 3 Karten. geb. *M.* 1.20.
 2. Hilfsheft. M. Abbild. i. Text. geb. *M.* 1.—
 3. Kommentar geb. *M.* — 90.
- 2/3. Erklärungen. geb. *M.* 1.40.

Caesars Gallischer Krieg. Von Oberlehrer Dr. Fügner (Hannover).

1. Text. M. 3 Karten sowie 8 Plänen u. 3 Abbild. i. Text. geb. *M.* 2.—
2. Hilfsheft. M. Abbild. i. Text. geb. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen. geb. *M.* 2.40.
3. Kommentar. geb. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen. Von Oberlehrer Dr. Fickelscherer (Chemnitz).

1. Text. geb. *M.* 1.—
2. Hilfsheft. M. Abbild. i. Text. geb. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen. geb. *M.* 1.80
3. Kommentar. geb. *M.* 1.20.

Ciceros Catilinarische Reden u. Rede de imperio. Von Professor Dr. Stegmann (Norden).

1. Text. M. Titelbild und 3 Karten. geb. *M.* 1.10.
2. Hilfsheft. } [Erscheint noch bis Ostern 1896.
3. Kommentar. }

Sallusts Catilinarische Verschwörung. Von Professor Dr. Stegmann.

- Aeneide.** Von Oberlehrer Dr.

Virgils Aeneide. Von Oberlehrer Dr. Fickelscherer (Chemnitz).

1. Text. M. 1 Karte. geb. *M.* 1.40.
3. Kommentar. geb. *M.* 1.60.

Ciceros Briefe. Von Gymnasialdirektor Dr. Carl Bardt (Berlin).

- Von Gymnasialdirektor Prof. Dr. Schimmelpfeng (Ilfeld)

Horaz Von Gymnasialdirektor Prof. Dr. Schimmelpfeng (Ilfeld)

1. Text. [Erscheint noch bis Ostern

Veronhens Anabasis Von Gymnasialdirektor Dr. Sorof (Coeslin).

1. Text. M. 1 Karte u. mehreren Plänen im Text. geb. *M.* 1.80.
2. Hilfsk. M. Abbild. i. Text. geb. *M.* —.80. } 2/3 Erklärungen. geb. *M.* 1.80
3. Komment. geb. *M.* 1.40

Von Hermann Hellerike Von Gymnasialdirektor Dr. Sorof (Coeslin)

3. Kommentar. geb. M. —.90.

3. Kommentar. geb. M. — 90.

Homer. I. Odyssee. Von Gymnasialdirektor Prof Dr Henke (Bremen)

1. **Odyssee.** Von Gymnasialdirektor Prof. Dr. Henke (Breme
1. Text. 2 Bdehn. (B. 1—12. B. 13—24.) M. 3 Karten. geb. je M. 1.60.
2. Hilfsheft. [Unter der Presse.]

3. Kommentar. geb. M. 1.80.

- II: **Ilias**. Von Gymnasialdirektor Prof. Dr. Henke.
1 Text. 2 Bdehn. B. 1—13. B. 14—24. M. 3 Karten. geb. je M. 2.—

1. Text. 2 Bdchn. B. 1—13. B. 14—24. M. 3 Karten. geb. je *M.* 2.—

1. Text. 2 Bdchn. B. 1—13. B. 14—24. M. 3 Karten. g
t. Von Gymnasialdirektor Dr. Abicht.
1. Text. M. 1 Karte u. 4 Plänen im Text. geb. M. 1.80.

1. Text. M. 1 Karte u. 4 Plänen im Text. geb. M. 1.80.

1. Text. M. 1 Karte u. 4 Plänen im
3. Kommentar. [Erscheint noch bei
Lides. Von Dr. Ed. Lange (G

Thukydides. Von Dr. Ed. Lange (Greifswald).

1. Text. M. Titelbild und 3 Karten. geb. M. 2.20.

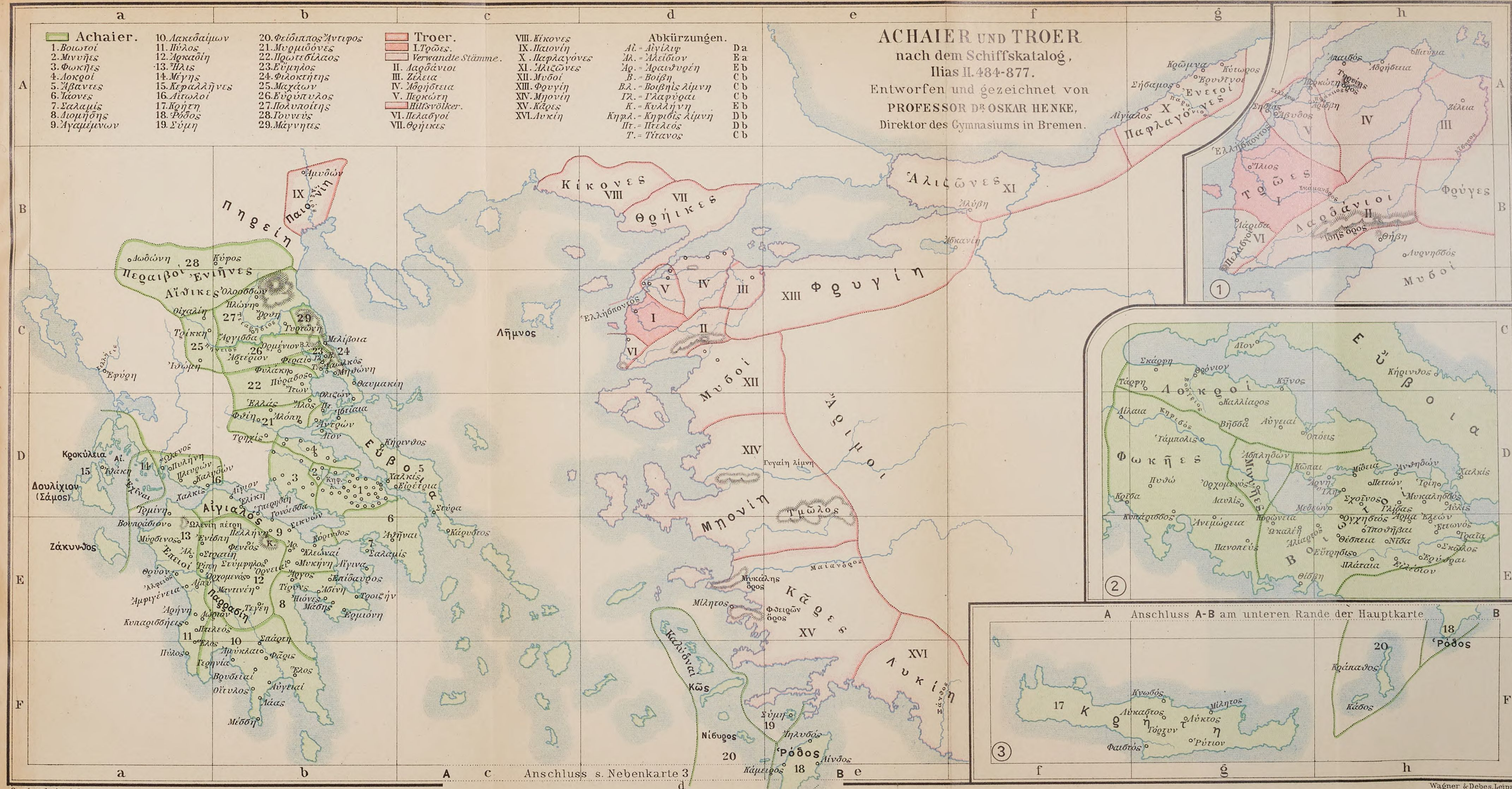
Sophokles' Tragödien. Von Gymnasialdirektor Professor Dr. Conrad
(Greifenberg)

- I. Antigone. M. Titelbild. geb. M. — 70. II. König Oedipus. geb. M. — 80.
Heft: [Erscheint noch bis Ostern 1896.]

2. Hilfsheft: [Erscheint noch bis Ostern 1896.]

- mentar: I. Antigone. geb. M. — 70. II. König Oedipus. geb. M. — 71.
 theses. Von Professor Dr. Reich (München).

Demosthenes. Von Professor Dr. Reich (München).
1 Thlr. 5 T. 1896 bis Ostern 1896.]

ACHAIER UND TROER

NACH DER ILIAS,

ausschließlich des Schiffskatalogs, II, 484-877.

Entworfen und gezeichnet von

PROFESSOR D^R. OSKAR HENKE,

Direktor des Gymnasiums in Bremen.

Die Achaier
 Die eigentliche Troie

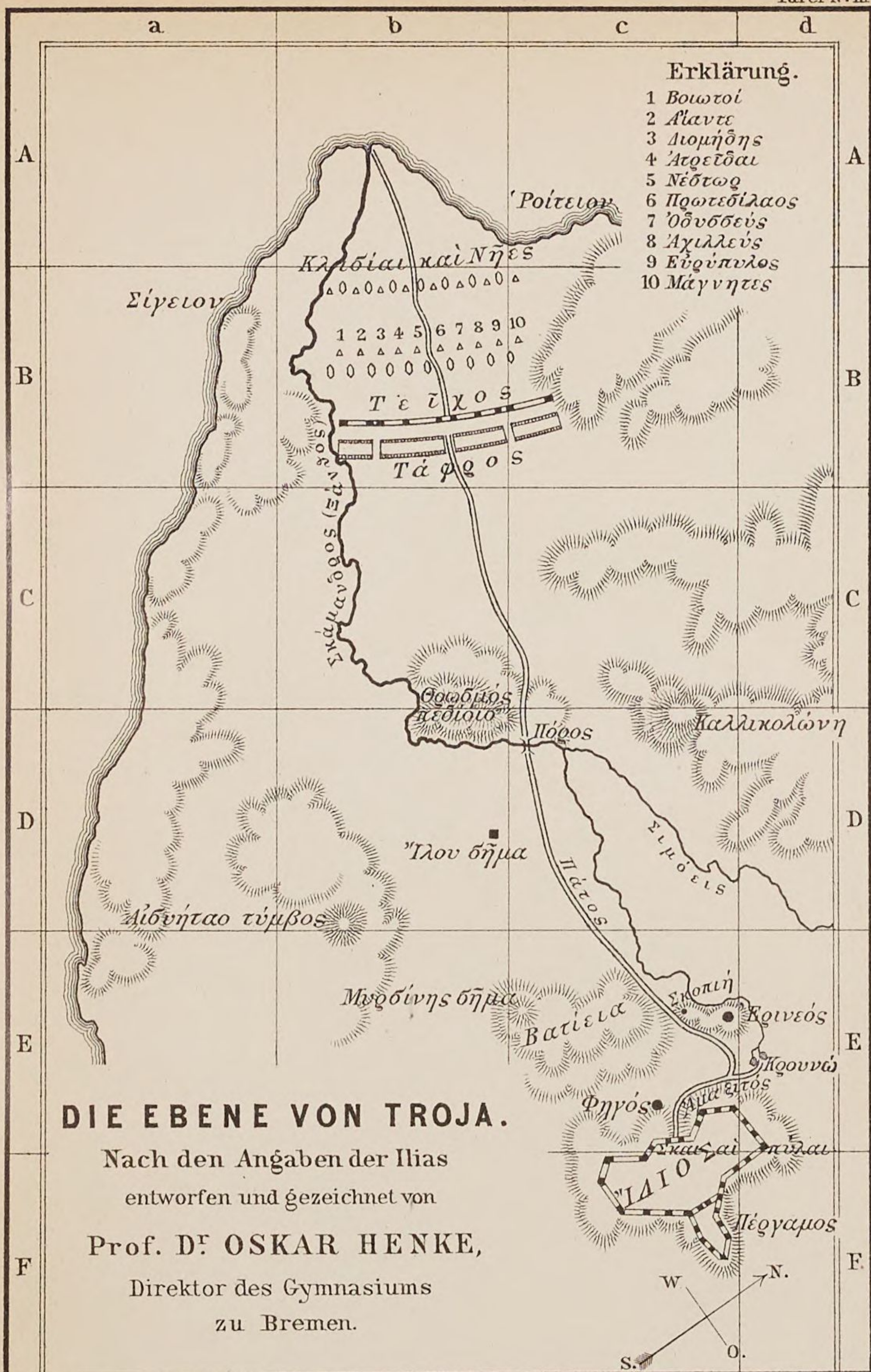
Verwandte troische Stämme

Bundesgenossen der Troer

Abkürzung: Κηφ. λ.=Κηφιδίς λίμνη D.b.

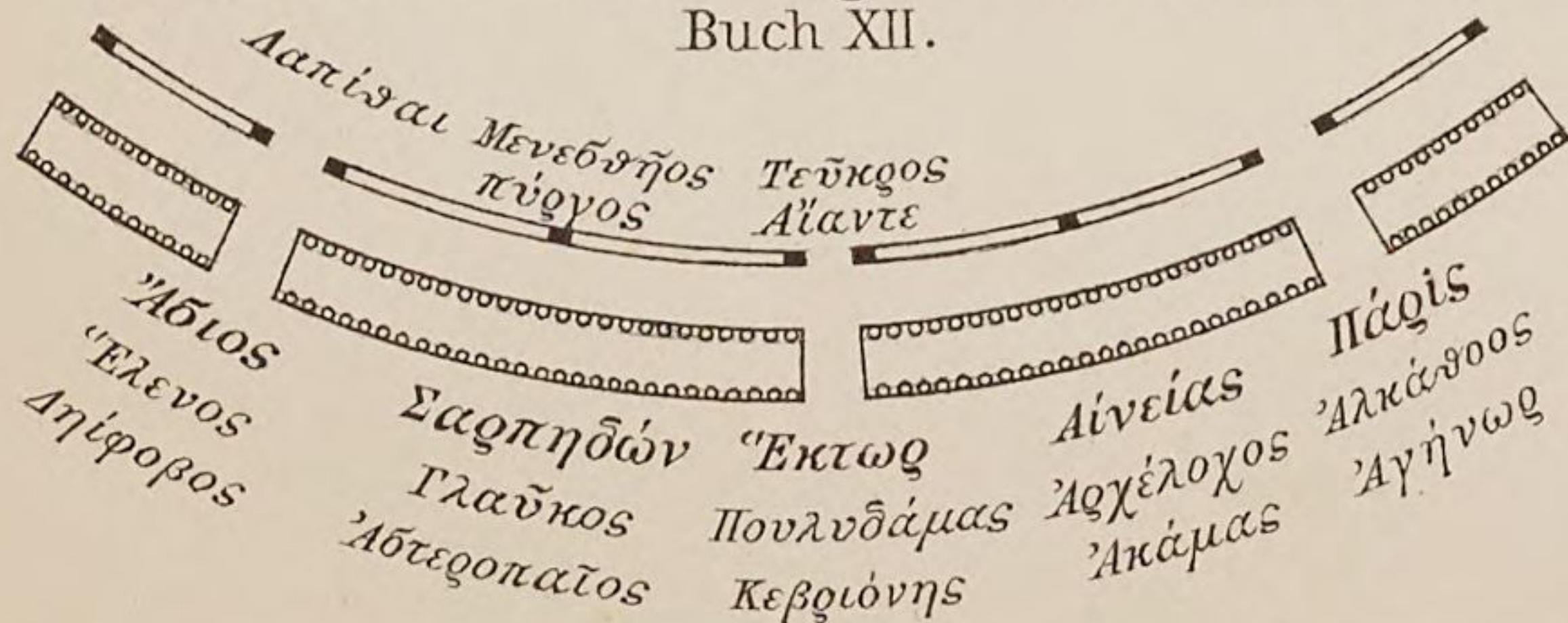
A Anschluss A-B am unteren Rande der Hauptkarte

Anschluss s. Nebenkarte 2

Karte zur Erläuterung der Teichomachie.

Buch XII.

Homerus, / Henke, Oskar, / Siefert, Georg

Die Gedichte Homers

Bd.: 1,[1],1

Leipzig [u.a.] 1894

A.gr.a. 1070-1,1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11536464-6